

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) 2024/1356**av 14. mai 2024****om innføring av screening av tredjelandsborgere ved de ytre grensene og endring av forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/817**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 77 nr. 2 bokstav b) og d),

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen⁽²⁾,etter den ordinære regelverksprosedyren⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Schengen-området ble opprettet for å skape et område uten indre grenser, der fri bevegelighet for personer er sikret, som fastsatt i artikkel 3 nr. 2 i traktaten om Den europeiske union (TEU). Et velfungerende område er avhengig av gjensidig tillit mellom medlemsstatene og effektiv forvaltning av den ytre grensen.
- 2) Reglene for grensekontroll av personer som krysser de ytre grensene til Unionens medlemsstater er fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399⁽⁴⁾. Til tross for tiltakene som treffes for grenseovervåking, kan medlemsstatene stå overfor uautorisert grensekryssing av tredjelandsborgere som unndrar seg inn- og utreisekontroll. For å videreutvikle Unionens politikk med sikte på å gjennomføre personkontroller, og effektivt overvåke kryssing av de ytre grensene som omhandlet i artikkel 77 nr. 1 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV), bør det treffes ytterligere tiltak i situasjoner der tredjelandsborgere pågripes i forbindelse med uautorisert kryssing av de ytre grensene, der tredjelandsborgere settes i land etter søke- og redningsaksjoner, og der tredjelandsborgere søker om internasjonal beskyttelse ved et grenseovergangssted uten å oppfylle innreisevilkårene. Denne forordningen utfyller forordning (EU) 2016/399 når det gjelder slike situasjoner. Det er viktig å sikre at tredjelandsborgere i slike situasjoner gjennomgår screening for å gjøre det lettere å identifisere dem og for å gjøre det mulig å henvise dem effektivt til egnede prosedyrer som, avhengig av omstendighetene, kan være prosedyrer for internasjonal beskyttelse eller prosedyrer i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/115/EF⁽⁵⁾. Screening av slike tredjelandsborgere bør sømløst utfylle kontrollene ved den ytre grensen eller kompensere for at slike kontroller ikke har funnet sted ved kryssingen av den ytre grensen.
- 3) Kontroll på de ytre grensene tjener ikke bare medlemsstaten som utfører slik kontroll, men alle medlemsstater som har avskaffet kontroll på de indre grensene. Grensekontroll bør bidra til å redusere ulovlig innvandring og bekjempe menneskesmugling og menneskehandel, og til å forhindre eventuelle trusler mot medlemsstatenes indre sikkerhet, offentlige orden, folkehelse og internasjonale forbindelser. Når medlemsstatene utfører grensekontroll, skal de opptre i samsvar med relevant unionsrett og folkerett, herunder Genève-konvensjonen om flyktningers stilling av 28. juli 1951, som endret ved New York-protokollen av 31. januar 1967, med forpliktelser knyttet til internasjonal beskyttelse, særlig prinsippet om non-refoulement, og med grunnleggende rettigheter. Tiltak ved de ytre grensene utgjør derfor viktige elementer i en helhetlig tilnærming til migrasjon, som gjør det mulig for medlemsstatene å håndtere utfordringen med blandede ankomster av irregulære innvandrere og personer med behov for internasjonal beskyttelse.
- 4) I henhold til forordning (EU) 2016/399 består grensekontroll av inn- og utreisekontroll som utføres ved grenseovergangsstedene, og grenseovervåking som utføres mellom grenseovergangsstedene, for å hindre tredjelandsborgere i å

⁽¹⁾ EUT C 155 av 30.4.2021, s. 58.

⁽²⁾ EUT C 175 av 7.5.2021, s. 32.

⁽³⁾ Europaparlamentets holdning av 10. april 2024 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 14. mai 2024.

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399 av 9. mars 2016 om et unionsregelverk som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen-grenseregler) (EUT L 77 av 23.3.2016, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/115/EF av 16. desember 2008 om felles standarder og prosedyrer i medlemsstatene for retur av tredjelandsborgere med ulovlig opphold (EUT L 348 av 24.12.2008, s. 98).

foreta grensekryssinger som ikke er godkjent i henhold til den nevnte forordningen, eller i å unndra seg inn- og utreisekontroll. I henhold til bestemmelsene om grenseovervåking i forordning (EU) 2016/399, skal en person som uautorisert har krysset grensen til den berørte medlemsstaten, pågripes og behandles i henhold til prosedyrer som tar hensyn til direktiv 2008/115/EF. I henhold til forordning (EU) 2016/399 skal grensekontroll gjennomføres uten at det berører rettighetene til flyktninger og personer som søker om internasjonal beskyttelse, særlig med hensyn til prinsippet om non-refoulement.

- 5) Grensevaktene blir ofte stilt overfor tredjelandborgere som ber om internasjonal beskyttelse uten reisedokumenter, både etter pågrepelse under grenseovervåking og under kontroller ved grenseovergangsstedene. På enkelte grenseavsnitt blir dessuten grensevaktene stilt overfor et stort antall ankomster samtidig. Under slike omstendigheter er det spesielt vanskelig og viktig å sikre at alle relevante databaser blir sjekket og å bestemme riktig prosedyre så raskt som mulig.
- 6) Screeningen av tredjelandborgere bør særlig bidra til å sikre at de blir henvist til egnede prosedyrer så tidlig som mulig, og at disse prosedyrene gjennomføres uten avbrudd eller forsinkelser. Samtidig bør screeningen bidra til å motvirke praksisen der noen søkere om internasjonal beskyttelse unndrar seg etter å ha fått tillatelse til å reise inn på en medlemsstats territorium på grunnlag av anmodningen om internasjonal beskyttelse, for så å framsette slike anmodninger i en annen medlemsstat eller ikke i det hele tatt.
- 7) Screeningen av tredjelandborgere som søker om internasjonal beskyttelse, bør følges opp av en undersøkelse av behovet for internasjonal beskyttelse. Den bør gjøre det mulig å innhente og dele med de kompetente myndighetene for den aktuelle undersøkelsen alle opplysninger som er relevante for disse myndighetene, for å identifisere den egnede prosedyren for behandlingen av søknaden uten å foregripe typen prosedyre, og dermed framskynde denne undersøkelsen. Screeningen bør også bidra til å identifisere sårbare personer, slik at det tas fullt hensyn til eventuelle særskilte behov ved fastsettelse av og gjennomføring av den egnede prosedyren.
- 8) Forpliktelsene for medlemsstatene som følger av denne forordningen, bør ikke berøre europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2024/1351⁽⁶⁾.
- 9) Denne forordningen bør gjelde for tredjelandborgere og statsløse personer, uavhengig av om de har søkt om internasjonal beskyttelse, som pågripes i forbindelse med uautorisert kryssing av en medlemsstats ytre grense over land, sjø eller luft, med unntak av tredjelandborgere som den berørte medlemsstaten ikke er pålagt å innhente biometriske opplysninger for i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2024/1358⁽⁷⁾ av andre årsaker enn alder, samt på tredjelandborgere som er satt i land etter søke- og redningsaksjoner, og som ikke oppfyller innreisevilkårene fastsatt i forordning (EU) 2016/399. For tredjelandborgere som er satt i land etter søke- og redningsaksjoner, bør anvendelsen av denne forordningen ikke berøre medlemsstatenes forpliktelser i henhold til folkeretten med hensyn til søke- og redningsaksjoner. Denne forordningen bør også gjelde for personer som søker om internasjonal beskyttelse ved grenseovergangsstedene eller i transittsoner uten å oppfylle innreisevilkårene, eller der tredjelandborgere, etter å ha fått tillatelse til å reise inn i henhold til forordning (EU) 2016/399 av humanitære grunner, av hensyn til nasjonale interesser eller på grunn av internasjonale forpliktelser, søker om internasjonal beskyttelse.

⁽⁶⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2024/1351 av 14. mai 2024 om asyl- og migrasjonshåndtering, om endring av forordning (EU) 2021/1147 og (EU) 2021/1060 og om oppheving av rådsdirektiv (EU) nr. 604/2013 (EUT L, 2024/1351, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj>).

⁽⁷⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2024/1358 av 14. mai 2024 om opprettelse av «Eurodac» for sammenligning av biometriske data for effektiv anvendelse av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2024/1351 og (EU) 2024/1350 og rådsdirektiv 2001/55/EF og for å identifisere en tredjelandborger eller statsløs med ulovlig opphold, og om anmodninger om sammenligning med Eurodac-opplysninger fra medlemsstatenes rettshåndhevende myndigheter og Europol for rettshåndhevelsesformål, om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/818 og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 603/2013 (EUT L, 2024/1358, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1358/oj>).

- 10) Screening bør foretas på et hvilket som helst egnet og hensiktsmessig sted som utpekes av den enkelte medlemsstaten, og som vanligvis ligger ved eller i nærheten av den ytre grensen, eller alternativt på andre steder på territoriet, idet det tas hensyn til geografi og eksisterende infrastruktur, slik at det sikres at screeningen kan foretas umiddelbart. Screening av tredjelandsborgere med ulovlig opphold på medlemsstatenes territorium som uautorisert har krysset en ytre grense for å reise inn på medlemsstatenes territorium, og som ikke allerede har vært gjenstand for screening i en medlemsstat, bør gjennomføres på et hvilket som helst egnet og hensiktsmessig sted utpekt av hver medlemsstat på dens territorium.
- 11) Tredjelandsborgere som er gjenstand for screeningen, bør være tilgjengelige for screeningmyndighetene under screeningen. Medlemsstatene bør i sin nasjonale lovgivning fastsette bestemmelser for å sikre at disse tredjelandsborgerne er til stede under screeningen, for å hindre unndragelse. Dersom det viser seg nødvendig, og på grunnlag av en individuell vurdering av hvert enkelt tilfelle, kan medlemsstatene internere en person som er gjenstand for screeningen, dersom andre mindre inngripende alternative tiltak ikke kan anvendes effektivt. Internering bør bare anvendes som en siste utvei i samsvar med prinsippene om nødvendighet og forholdsmessighet, og bør være omfattet av effektive rettsmidler i tråd med nasjonal rett, unionsretten og folkeretten. De relevante bestemmelsene i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2024/1346⁽⁸⁾ for søkere om internasjonal beskyttelse, og de relevante reglene om internering fastsatt i direktiv 2008/115/EF for tredjelandsborgere som ikke har søkt om internasjonal beskyttelse, bør gjelde under screeningen.
- 12) Når det under screeningen blir klart at en tredjelandsborger som er gjenstand for en slik screening, oppfyller innreisevilkårene for tredjelandsborgere fastsatt i forordning (EU) 2016/399, bør screeningen avsluttes, og den berørte tredjelandsborgeren bør gis tillatelse til å reise inn på territoriet, uten at det berører sanksjoner for uautorisert kryssing av de ytre grensene på andre steder enn grenseovergangsstedene eller på andre tidspunkter enn de faste åpningstidene nevnt i den nevnte forordningen.
- 13) I lys av formålet med unntakene fra innreisevilkårene for tredjelandsborgere fastsatt i forordning (EU) 2016/399, bør personer hvis innreise er godkjent av en medlemsstat i samsvar med slike unntak i henhold til den nevnte forordningen i en individuell beslutning, ikke underlegges screening selv om de ikke oppfyller alle innreisevilkårene, med mindre de søker om internasjonal beskyttelse.
- 14) Alle tredjelandsborgere som gjennomgår screening, bør kontrolleres for å identifisere dem eller verifisere deres identitet, og for å verifisere om de kan utgjøre en trussel mot den indre sikkerhet eller folkehelsen. Når det gjelder personer som søker om internasjonal beskyttelse ved grenseovergangssteder, bør det tas hensyn til identitets- og sikkerhetskontroller som utføres i forbindelse med inn- og utreisekontroll, for å unngå dobbeltkontroller.
- 15) Når screeningen er fullført, bør de berørte tredjelandsborgerne enten henvises til myndighetene som har ansvar for registrering av søknaden om internasjonal beskyttelse, eller gjøres til gjenstand for prosedyrer i henhold til direktiv 2008/115/EF, alt etter hva som er relevant. De relevante opplysningene som innhentes under screeningen, bør gis til vedkommende myndigheter for å underbygge den videre vurderingen av hvert enkelt tilfelle, med full respekt for de grunnleggende rettighetene. Om nødvendig bør kontrollene fastsatt ved denne forordningen videreføres av de respektive vedkommende myndighetene i den påfølgende prosedyren. Prosedyrene fastsatt i direktiv 2008/115/EF bør begynne å gjelde først etter at screeningen er avsluttet. Bestemmelsene om registrering av søknader om internasjonal beskyttelse i europaparlaments- og rådsforordning 2024/1348⁽⁹⁾ skal først gjelde etter at screeningen er avsluttet. Dette bør ikke berøre det faktum at personer som søker om internasjonal beskyttelse på pågrepstidspunktet, under grensekontroll ved grenseovergangsstedet eller under screeningen, bør anses som søkere om internasjonal beskyttelse, og forordning (EU) 2024/1348 og direktiv (EU) 2024/1346 bør få anvendelse på dem.

⁽⁸⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2024/1346 av 14. mai 2024 om fastsettelse av standarder for mottak av personer som søker om internasjonal beskyttelse (EUT L, 2024/1346, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

⁽⁹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2024/1348 av 14. mai 2024 om opprettelse av en felles prosedyre for internasjonal beskyttelse i Unionen og om oppheving av direktiv 2013/32/EU (EUT L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

- 16) Personer som søker om internasjonal beskyttelse, og som medlemsstatene ikke er i stand til eller ikke lenger er i stand til å anvende en grenseprosedyre for asyl for i samsvar med bestemmelsen om unntak fra grenseprosedyren for asyl i forordning (EU) 2024/1348, bør som hovedregel ha tillatelse til å reise inn på territoriet.
- 17) Screening kan også etterfølges av omplassering under solidaritetsmekanismen opprettet ved forordning (EU) 2024/1351 eller en annen eksisterende solidaritetsmekanisme.
- 18) I samsvar med formodningen om oppfyllelse av vilkårene for oppholdets varighet fastsatt i forordning (EU) 2016/399, er oppfyllelsen av innreisevilkårene og tillatelsen til innreise uttrykt ved et innreisestempel i et reisedokument. Fraværet av et slikt innreisestempel eller fraværet av et reisedokument kan derfor anses som en indikasjon på at innehaveren ikke oppfyller innreisevilkårene. Når driften av inn- og utreisestemplet (EES), som ble opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2226⁽¹⁰⁾, har startet, og stemplene er erstattet med en oppføring i inn- og utreisestemplet, vil en slik formodning bli mer pålitelig. Medlemsstatene bør derfor gjennomføre screening av tredjelandsborgere som allerede befinner seg på deres territorium, og som ikke er i stand til å bevise at de oppfyller vilkårene for innreise til medlemsstatenes territorium. Screening av slike tredjelandsborgere er nødvendig for å kompensere for det faktum at de formodentlig var i stand til å unndra seg innreisekontroll ved ankomsten til Schengen-området, og derfor ikke kunne ha blitt nektet innreise eller henvist til den aktuelle prosedyren etter screeningen. Gjennomføring av screeningen kan også bidra til å fastslå, gjennom søk i databasene nevnt i denne forordningen, at de berørte personene ikke utgjør en trussel mot indre sikkerhet. Når screeningen på territoriet er avsluttet, bør de berørte tredjelandsborgerne være gjenstand for en returprosedyre eller, dersom de søker om internasjonal beskyttelse, for en hensiktsmessig asylprosedyre. Tredjelandsborgere bør ikke utsettes for gjentatte screeninger.
- 19) Medlemsstatene bør kunne avstå fra å gjennomføre screeningen på territoriet dersom en tredjelandsborger som oppholder seg ulovlig på deres territorium, umiddelbart etter pågrep sendes tilbake til en annen medlemsstat i henhold til bilaterale avtaler eller ordninger eller i henhold til rammer for bilateralt samarbeid. I så fall bør medlemsstaten som den berørte tredjelandsborgeren er sendt tilbake til, gjennomføre screeningen omgående.
- 20) Denne forordningen berører ikke bestemmelser i nasjonal rett som gjelder identifisering av tredjelandsborgere som mistenkes for å oppholde seg ulovlig i en medlemsstat, dersom slik identifisering er nødvendig for å undersøke, innen en kort, men rimelig frist, opplysningene som gjør det mulig å fastslå om oppholdet er ulovlig eller lovlig.
- 21) Uten at det berører reglene for grensekontroll som gjelder ved de indre grensene til medlemsstatene der det ennå ikke er truffet beslutning om å oppheve slik kontroll, bør screeningen av tredjelandsborgere som pågripes i forbindelse med uautorisert kryssing av slike indre grenser der kontrollene ennå ikke er opphevet, følge reglene fastsatt i denne forordningen for screeningen på territoriet, og ikke reglene fastsatt for screeningen ved den ytre grensen.
- 22) Screening ved den ytre grensen bør fullføres så snart som mulig, og bør ikke vare mer enn sju dager. Screening innenfor territoriet bør fullføres så snart som mulig, og bør ikke vare mer enn tre dager. Medlemsstatene bør ikke hindres i å fullføre screeningen ved den ytre grensen og screeningen på territoriet i kortere perioder, forutsatt at kontrollene fastsatt i denne forordningen utføres.
- 23) Screening er en del av den europeiske helhetlige grenseforvaltningen. Ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk, som ble opprettet som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1148⁽¹¹⁾, kan særlig mobiliseres for å yte støtte til medlemsstatenes tiltak som omfattes av denne forordningen, i tråd med reglene for bruk av denne ordningen, og uten at det berører andre prioriteringer som støttes av det.

⁽¹⁰⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2226 av 30. november 2017 om etablering av et inn- og utreisestemplet (EES) for å registrere inn- og utreisedata og data om avvisning av innreise for tredjelandsborgere som krysser medlemsstatenes ytre grenser og for å fastslå vilkårene for tilgang til EES for rettshåndhevende formål, og om endring av konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 327 av 9.12.2017, s. 20).

⁽¹¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1148 av 7. juli 2021 om opprettelse av ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk som del av Fondet for helhetlig grenseforvaltning (EUT L 251 av 15.7.2021, s. 48).

- 24) For å nå målene for screening bør det sikres et sterkere rammeverk for nært samarbeid mellom vedkommende nasjonale myndigheter nevnt i bestemmelsen om gjennomføring av kontroll i forordning (EU) 2016/399, myndighetene med ansvar for asylprosedyrer og mottak av søkere, myndighetene med ansvar for vern av folkehelsen og myndighetene med ansvar for å gjennomføre returprosedyrer i samsvar med direktiv 2008/115/EF. Medlemsstatene bør kunne benytte seg av støtte fra de relevante byråene, særlig Det europeiske grense- og kystvaktbyrået opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1896⁽¹²⁾ («Det europeiske grense- og kystvaktbyrået») og Den europeiske unions asylbyrå opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/2303⁽¹³⁾ («Den europeiske unions asylbyrå»), innenfor rammen av deres mandater. I alle tilfeller der screeningen avdekker forhold som er relevante for menneskehandel, bør medlemsstatene involvere nasjonale myndigheter for vern av barn og nasjonale myndigheter med ansvar for å avdekke og identifisere ofre for menneskehandel, i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/36/EU⁽¹⁴⁾.
- 25) Under screening bør barnets beste alltid komme i første rekke, i samsvar med artikkel 24 nr. 2 i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter («pakten»). Barnevernmyndighetene bør, når det er nødvendig, være nært involvert i screeningen for å sikre at det tas behørig hensyn til barnets beste under hele screeningen. Det bør utpekes en representant for å representere og bistå den enslige mindreårige under screeningen eller, dersom en representant ikke er utpekt, bør det utpekes en person som er opplært til å ivareta den mindreåriges beste interesser og generelle velferd. Der det er aktuelt, bør denne representanten være den samme som representanten oppnevnt i samsvar med reglene for enslige mindreårige i direktiv (EU) 2024/1346. Den opplærte personen bør være den personen som er utpekt til midlertidig å fungere som representant i henhold til det nevnte direktivet, når en slik person er utpekt.
- 26) Ved anvendelsen av denne forordningen bør medlemsstatene sikre respekt for menneskeverdet og bør ikke forskjellsbehandle personer på grunn av kjønn, rase, hudfarge, etnisk eller sosial opprinnelse, genetiske egenskaper, språk, religion eller tro, politiske eller andre meninger, tilhørighet til en nasjonal minoritet, nedsatt funksjonsevne, alder eller seksuell legning.
- 27) For å sikre overholdelse av unionsretten og folkeretten, herunder pakten, under screeningen, bør hver medlemsstat sørge for en tilsynsordning og innføre tilstrekkelige garantier for dens uavhengighet, som for eksempel overholdelse av Paris-prinsippene, vedtatt av De forente nasjoners generalforsamlings resolusjon 48/134 av 20. desember 1993, av Venezia-prinsippene, vedtatt av Venezia-kommisjonen på dens 118. plenumsesjon 15.-16. mars 2019, De forente nasjoners generalforsamlings resolusjon av 28. desember 2020 om ombuds- og meklingsinstitusjonenes rolle i å fremme og verne om menneskerettighetene, godt styresett og rettsstatsprinsippene, og tilleggsprotokollen til konvensjonen mot tortur og annen grusom, umenneskelig eller nedverdiggende behandling eller straff, vedtatt 18. desember 2002 på den femtisiende sesjonen i De forente nasjoners generalforsamling ved resolusjon A/RES/57/199 («OPCAT»). For dette formålet bør medlemsstatene kunne benytte seg av allerede eksisterende nasjonale tilsynsordninger for grunnleggende rettigheter i samsvar med kravene fastsatt i denne forordningen. Tilsynsordningen som er fastsatt av hver medlemsstat, bør særlig omfatte respekt for grunnleggende rettigheter i forbindelse med screeningen, samt respekt for gjeldende unionsregler og nasjonale regler om internering og overholdelse av non-refoulement-prinsippet. Den europeiske unions byrå for grunnleggende rettigheter opprettet ved rådsforordning (EF) nr. 168/2007⁽¹⁵⁾ («Byrået for grunnleggende rettigheter») bør fastsette generelle retningslinjer for opprettelsen av slike tilsynsordninger og for deres uavhengige virkemåte. Medlemsstatene bør dessuten kunne anmode om støtte fra Byrået for grunnleggende rettigheter til å utvikle sine nasjonale tilsynsordninger. Medlemsstatene bør også kunne søke råd fra Byrået for grunnleggende rettigheter med hensyn til å fastsette metoden for deres nasjonale tilsynsordninger og med hensyn til hensiktsmessige opplæringstiltak. Medlemsstatene bør også kunne invitere relevante og kompetente nasjonale, internasjonale og ikke-statlige organisasjoner og organer til å delta i tilsynet. Den uavhengige tilsynsordningen bør ikke berøre tilsynet med overholdelsen av grunnleggende rettigheter som utøves av Det europeiske grense- og kystvaktbyråets observatører av grunnleggende rettigheter fastsatt i forordning (EU) 2019/1896, overvåkingsmekanismen for å overvåke den operative og tekniske anvendelsen av det felles europeiske asylsystemet som fastsatt i forordning (EU) 2021/2303, evaluerings- og overvåkingsmekanismen opprettet ved rådsforordning (EU) 2022/922⁽¹⁶⁾ eller tilsynet som utøves av eksisterende

⁽¹²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1896 av 13. november 2019 om Den europeiske grense- og kystvakten og om oppheving av forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 (EUT L 295 av 14.11.2019, s. 1).

⁽¹³⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/2303 av 15. desember 2021 om Den europeiske unions asylbyrå og om oppheving av forordning (EF) nr. 439/2010 (EUT L 468 av 30.12.2021, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/36/EU av 5. april om forebygging og bekjempelse av menneskehandel og vern av ofre for menneskehandel, og om oppheving av Rådets rammebeslutning 2002/629/JIS (EUT L 101 av 15.4.2011, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Rådsforordning (EF) nr. 168/2007 av 15. februar 2007 om opprettelse av Den europeiske unions byrå for grunnleggende rettigheter (EUT L 53 av 22.2.2007, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Rådsforordning (EU) 2022/922 av 9. juni 2022 om opprettelse og drift av en evaluerings- og overvåkingsmekanisme for å verifisere anvendelsen av Schengen-regelverket, og om oppheving av forordning (EU) nr. 1053/2013 (EUT L 160 av 15.6.2022, s. 1).

nasjonale eller internasjonale tilsynsorganer. Medlemsstatene bør undersøke påstander om brudd på de grunnleggende rettighetene under screeningen, blant annet ved å sikre at klager behandles raskt og på en hensiktsmessig måte.

- 28) Medlemsstatene bør utstyre den uavhengige tilsynsordningen med egnede økonomiske midler.
- 29) Det at det finnes rettsmidler i enkeltsaker, eller nasjonale systemer som fører tilsyn med at screeningen er effektiv, er ikke i seg selv tilstrekkelig for å oppfylle kravene til tilsyn med grunnleggende rettigheter i henhold til denne forordningen.
- 30) Screeningmyndighetene bør fylle ut et screeningskjema. Skjemaet bør oversendes på en hvilken som helst egnet måte, herunder med digitale verktøy, til myndighetene som registrerer søknader om internasjonal beskyttelse eller til myndighetene som har ansvar for returprosedyrer, avhengig av hvem personen henvises til.
- 31) Denne forordningen bør ikke berøre tiltak i samsvar med nasjonal lovgivning med sikte på å fastslå den berørte personens identitet eller vurdere mulige trusler mot den indre sikkerheten.
- 32) Opplysningene i screeningskjemaet bør registreres på en slik måte at de kan underkastes administrativ og rettslig prøving under enhver påfølgende asyl- eller returprosedyre. Personen som er gjenstand for screeningen, bør ha mulighet til å tilkjennegi overfor screeningmyndighetene at opplysningene i skjemaet er uriktige. Alle slike indikasjoner skal registreres i screeningskjemaet uten å forsinke gjennomføringen av screeningen.
- 33) Opplysninger i screeningskjemaet bør gjøres tilgjengelige enten på papir eller i elektronisk format for den berørte personen, med unntak av opplysninger knyttet til søk i relevante databaser for sikkerhetskontroller. Når det gjelder mindreårige, bør opplysningene i screeningskjemaet gis til den eller de voksne som er ansvarlige for barnet. Når det gjelder mindreårige som reiser alene, bør opplysningene i screeningskjemaet gis til barnets representant eller den personen som er opplært til å ivareta den mindreåriges beste interesser og generelle velferd.
- 34) All behandling av personopplysninger under screeningen, skal skje i samsvar med gjeldende unionsrett om vern av personopplysninger, og særlig europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679⁽¹⁷⁾.
- 35) De biometriske opplysningene som innhentes under screeningen, bør, sammen med opplysningene nevnt i bestemmelsene om innsamling og overføring av biometriske opplysninger om søkere om internasjonal beskyttelse, om tredjelandsborgere eller statsløse personer som er pågrepet i forbindelse med ulovlig kryssing av en ytre grense, om tredjelandsborgere eller statsløse personer som oppholder seg ulovlig i en medlemsstat, og om tredjelandsborgere eller statsløse personer som er satt i land etter en søke- og redningsaksjon i henhold til forordning (EU) 2024/1358, oversendes til Eurodac som opprettet ved den nevnte forordningen («Eurodac») av vedkommende myndigheter i samsvar med fristene fastsatt i den nevnte forordningen.
- 36) Tredjelandsborgere som er gjenstand for screeningen, bør gjennomgå en foreløpig helsesjekk av kvalifisert medisinsk personell med sikte på å identifisere eventuelle behov for helsehjelp eller isolasjon av hensyn til folkehelsen. Kvalifisert medisinsk personell bør kunne beslutte, basert på de medisinske omstendighetene omkring allmenntilstanden til hver enkelt tredjelandsborger, at det ikke er nødvendig med ytterligere helsesjekk under screeningen. Den foreløpige helsesjekken bør utføres av kvalifisert medisinsk personell som tilhører en av følgende kategorier i ISCO-08-klassifiseringen av den internasjonale standarden for yrkesgruppering under Den internasjonale arbeidsorganisasjonens ansvar: 221 leger, 2221 spesialsykepleiere eller 2240 paramedisinsk personell.
- 37) En foreløpig sårbarhetskontroll bør gjennomføres med sikte på å identifisere personer som har indikasjoner på å være sårbare, å være ofre for tortur eller annen umenneskelig eller nedverdiggende behandling, eller å være statsløse, eller som kan ha spesielle mottaks- eller saksbehandlingsbehov i henhold til henholdsvis direktiv (EU) 2024/1346 og forordning

⁽¹⁷⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679 av 27. april 2016 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av direktiv 95/46/EF (generell personvernforordning) (EUT L 119 av 4.5.2016, s. 1).

(EU) 2024/1348. Dette bør ikke berøre videre vurdering i påfølgende prosedyrer etter at screeningen er fullført. Sårbarhetskontrollen bør utføres av spesialisert personell fra screeningmyndighetene som er opplært for dette formålet.

- 38) Under screeningen bør alle berørte personer garanteres en levestandard som er i samsvar med pakten, og ha tilgang til akutt helsehjelp og grunnleggende behandling av sykdommer. Særlig oppmerksomhet bør rettes mot sårbare personer, som gravide, eldre, enslige forsørgere, personer med en umiddelbart identifiserbar fysisk eller psykisk funksjonsnedsettelse, personer som tydelig har lidd av psykiske eller fysiske traumer samt mindreårige som reiser alene. Særlig når det gjelder mindreårige, bør opplysningene gis på en barnevennlig og alderstilpasset måte. Alle myndigheter som deltar i utførelsen av oppgavene knyttet til screeningen, bør rapportere enhver sårbarhetssituasjon som er observert eller rapportert til dem, respektere menneskeverd og personvern, og avstå fra enhver diskriminering.
- 39) Ettersom tredjelandsborgere som er gjenstand for screeningen, kanskje ikke har de nødvendige identitets- og reisedokumentene som kreves for lovlig kryssing av den ytre grensen, bør en prosedyre for identifisering eller verifisering gjennomføres som en del av screeningen.
- 40) Det felles identitetsregisteret (CIR) ble opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817⁽¹⁸⁾ og (EU) 2019/818⁽¹⁹⁾ for å lette og bistå med korrekt identifisering av personer som er registrert i EES, visuminformasjonssystemet opprettet ved rådsbeslutning 2004/512/EF⁽²⁰⁾ (VIS), det europeiske systemet for reiseinformasjon og framreisetillatelse opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1240⁽²¹⁾ (ETIAS), Eurodac og det sentraliserte systemet for å identifisere medlemsstater som har opplysninger om domfelte tredjelandsborgere og statsløse personer opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/816⁽²²⁾ (ECRIS-TCN), herunder ukjente personer som ikke kan identifisere seg. For dette formålet inneholder CIR bare identitetsdata, reisedokumentdata og biometriske data som er registrert i EES, VIS, ETIAS, Eurodac og ECRIS-TCN, logisk adskilt. Bare de personopplysningene som er strengt nødvendige for å utføre en nøyaktig identitetskontroll, lagres i CIR. Personopplysningene som er registrert i CIR, slettes automatisk når dataene slettes fra de underliggende systemene. Søk i CIR muliggjør en pålitelig og uttømmende identifisering eller verifisering av identiteten til personer, ved å gjøre det mulig å sjekke alle identitetsdata som finnes i EES, VIS, ETIAS, Eurodac og ECRIS-TCN på én gang, på en rask og pålitelig måte, samtidig som vern av dataene sikres, og unødvendig behandling eller duplisering av data unngås.
- ⁽¹⁸⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/817 av 20. mai 2019 om fastsettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EUs informasjonssystemer på området grenser og visum og om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 og (EU) 2018/1861, rådsvedtak 2004/512/EF og rådsbeslutning 2008/633/JIS (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 27).
- ⁽¹⁹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/818 av 20. mai 2019 om fastsettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EUs informasjonssystemer på området politisamarbeid og samarbeid mellom rettshåndhevende myndigheter, asyl og migrasjon og om endring av forordning (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/816 (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 85).».
- ⁽²⁰⁾ Rådsbeslutning 2004/512/EF av 8. juni 2004 om opprettelse av visuminformasjonssystemet (VIS) (EUT L 213 av 15.6.2004, s. 5).
- ⁽²¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2018/1240 av 12. september 2018 om etablering av et europeisk system for innreiseinformasjon og framreisetillatelse (ETIAS) og om endring av forordning (EF) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 av 19.9.2018, s. 1).
- ⁽²²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/816 av 17. april 2019 om opprettelse av et sentralisert system for å identifisere medlemsstater som har opplysninger om domfelte tredjelandsborgere og statsløse personer (ECRIS-TCN) for å utfylle det europeiske systemet for opplysninger om strafferegistre, og om endring av forordning (EU) 2018/1726 (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 1).

- 41) For å fastslå eller kontrollere identiteten til personen som er gjenstand for screeningen, bør det innledes en verifisering i CIR i nærvær av den aktuelle personen under screeningen. Under denne verifiseringen bør personens biometriske opplysninger kontrolleres opp mot dataene i CIR. Dersom en persons biometriske opplysninger ikke kan brukes, eller dersom et søk med disse opplysningene mislykkes eller ikke gir noen treff, kan søket utføres med vedkommendes identitetsopplysninger i kombinasjon med reisedokumentopplysninger, dersom slike opplysninger er tilgjengelige, eller med data eller opplysninger som er gitt av eller innhentet fra den berørte tredjelandsborgeren. I samsvar med prinsippene om nødvendighet og forholdsmessighet, og dersom søket viser at opplysninger om den aktuelle personen er lagret i CIR, bør medlemsstatenes myndigheter ha tilgang til CIR for å søke etter identitetsopplysninger, reisedokumentopplysninger og biometriske opplysninger om vedkommende, uten at CIR gir noen indikasjon om hvilket EU-informasjonsystem som inneholder opplysningene.
- 42) Siden bruken av CIR til identifiseringsformål er blitt begrenset ved forordning (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 til å lette og bistå med korrekt identifisering av personer som er registrert i EES, VIS, ETIAS, Eurodac og ECRIS-TCN i situasjoner med politikontroll på medlemsstatenes territorium, må disse forordningene endres for å fastsette som et ytterligere formål å bruke CIR til å identifisere eller verifisere identiteten til personer under screeningen. Når det gjelder forordning (EU) nr. 2019/818, bør en slik endring av hensyn til variabel geometri skje gjennom en annen forordning enn denne forordningen.
- 43) Ettersom mange personer som underkastes screening, kanskje ikke har noen reisedokumenter, bør screeningmyndighetene ha tilgang til eventuelle andre relevante dokumenter som de berørte personene innehar, i tilfeller der biometriske opplysninger om slike personer ikke kan brukes eller ikke gir noe resultat i CIR. Myndighetene bør også kunne bruke data fra disse dokumentene, bortsett fra biometriske opplysninger, til å gjennomføre kontroller opp mot de relevante databasene.
- 44) Identifisering eller verifisering av personers identitet under inn- og utreisekontroll ved grenseovergangssteder og eventuelle søk i databasene i forbindelse med grenseovervåking eller politikontroll i området ved den ytre grensen eller på territoriet, foretatt av myndighetene som henviste den berørte personen til screeningen, bør anses som en del av screeningen og bør ikke gjentas, med mindre det foreligger særlige omstendigheter som berettiger en slik gjentakelse. Innhenting av biometriske opplysninger med sikte på både identifisering eller verifisering av identitet og registrering i samsvar med kravene i forordning (EU) 2024/1358 bør skje én gang som en del av screeningen.
- 45) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne forordningen, bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet til å fastsette nærmere prosedyrer og spesifikasjoner for innhenting av opplysninger og til å fastsette framgangsmåten for samarbeid mellom henholdsvis screeningmyndighetene, Interpols nasjonale sentralkontorer og Europols nasjonale enheter for å fastslå trusselen mot den indre sikkerheten. Denne myndigheten bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011⁽²³⁾.
- 46) Screening bør også verifisere om innreise av de berørte tredjelandsborgere til Unionen kan utgjøre en trussel mot den indre sikkerheten.
- 47) Ettersom screeningen gjelder tredjelandsborgere som befinner seg ved den ytre grensen uten å oppfylle innreisevilkårene, tredjelandsborgere som er satt i land etter en søke- og redningsaksjon uten å oppfylle innreisevilkårene, og tredjelandsborgere som oppholder seg ulovlig på medlemsstatenes territorium, bør sikkerhetskontrollene som en del av screeningen minst være på samme nivå som kontrollene som utføres med hensyn til tredjelandsborgere som på forhånd søker om tillatelse til innreise til Unionen for et kortvarig opphold, enten de er visumpliktige eller ikke.

⁽²³⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

- 48) For tredjelandsborgere som på grunn av sin nasjonalitet er unntatt fra visumplikten i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1806⁽²⁴⁾, fastsetter forordning (EU) 2018/1240 at de må søke om framreisettillatelse for å komme til Unionen for et kortvarig opphold. Før de berørte personene mottar denne framreisettillatelsen, blir det foretatt sikkerhetskontroll av personopplysningene de oppgir opp mot en rekke unionsdatabaser, nemlig VIS, Schengen-informasjonsystemet (SIS) opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1860⁽²⁵⁾, (EU) 2018/1861⁽²⁶⁾ og (EU) 2018/1862⁽²⁷⁾, EES, ETIAS, Europol-opplysningene som behandles med henblikk på krysskontroll som nevnt i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/794⁽²⁸⁾, ECRIS-TCN samt Interpols database over stjålne og tapte reisedokumenter (SLTD) og databasen over reisedokumenter med tilknyttede meldinger (TDAWN). Tredjelandsborgere som er visumpliktige i henhold til forordning (EU) 2018/1806, gjennomgår sikkerhetskontroller før visum utstedes, opp mot de samme databasene som tredjelandsborgere som ikke er visumpliktige, i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 810/2009⁽²⁹⁾ og (EF) nr. 767/2008⁽³⁰⁾.
- 49) Når det gjelder personer som er gjenstand for screening, bør automatiserte verifiseringer av sikkerhetsgrunner utføres opp mot de samme systemene som er fastsatt for søkere om visum, visum for langvarig opphold, oppholdstillatelse i henhold til VIS eller en framreisettillatelse i henhold til ETIAS, nemlig VIS, EES, ETIAS, herunder ETIAS-overvåkingslisten nevnt i forordning (EU) 2018/1240, SIS, ECRIS-TCN når det gjelder personer som er dømt for terrorhandlinger og andre former for alvorlige straffbare handlinger, Europol-opplysninger som behandles med sikte på krysskontroll som nevnt i forordning (EU) 2016/794, SLTD og TDAWN.
- 50) Søk i de relevante databasene for sikkerhetsformål bør utføres på en måte som sikrer at bare data som er nødvendige for å utføre sikkerhetskontrollene, hentes ut fra disse databasene. Når det gjelder personer som har søkt om internasjonal beskyttelse ved et grenseovergangssted eller i transittsoner, bør søk i databaser med henblikk på sikkerhetskontrollen som en del av screeningen fokusere på databasene det ikke ble søkt i under inn- og utreisekontrollen ved den ytre grensen, slik at gjentatte søk unngås.
- 51) Når det er berettiget, kan screeningen også omfatte verifisering av gjenstander som tredjelandsborgere er i besittelse av, i samsvar med nasjonal rett. Alle tiltak som treffes i forbindelse med en sikkerhetskontroll, bør være forholdsmessige og bør respektere menneskeverdet til personene som er gjenstand for screeningen. De berørte myndighetene bør sikre at de berørte personenes grunnleggende rettigheter blir respektert, herunder retten til vern av personopplysninger og ytringsfriheten.
- 52) Ettersom tilgang til EES, ETIAS, VIS og ECRIS-TCN er nødvendig for screeningmyndighetene for å verifisere om personen kan utgjøre en trussel mot den indre sikkerhet, bør forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 og forordning (EU) 2019/816 endres for å fastsette retten til slik tilgang, som for tiden ikke er fastsatt i de nevnte forordningene. Når det gjelder forordning (EU) nr. 2019/816, bør en slik endring av hensyn til variabel geometri skje gjennom en annen forordning enn denne forordningen.

⁽²⁴⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1806 av 14. november 2018 om utarbeiding av listen over tredjeland hvis borgere må ha visum når de krysser de ytre grensene, og av listen over tredjeland hvis borgere er unntatt fra dette kravet (EUT L 303 av 28.11.2018, s. 39).

⁽²⁵⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1860 av 28. november 2018 om bruk av Schengen-informasjonsystemet for retur av tredjelandsborgere med ulovlig opphold (EUT L 312 av 7.12.2018, s. 1).

⁽²⁶⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1861 av 28. november 2018 om opprettelse, drift og bruk av Schengen-informasjonsystemet (SIS) på området inn- og utreisekontroll, om endring av konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen og om endring av og oppheving av forordning (EF) nr. 1987/2006 (EUT L 312 av 7.12.2018, s. 14).

⁽²⁷⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1862 av 28. november 2018 om opprettelse, drift og bruk av Schengen-informasjonsystemet (SIS) innenfor politisamarbeid og strafferettslig samarbeid, om endring og oppheving av rådsbeslutning 2007/533/JIS og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1986/2006 og kommisjonsbeslutning 2010/261/EU (EUT L 312 av 7.12.2018, s. 56).

⁽²⁸⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/794 av 11. mai 2016 om Den europeiske unions byrå for politisamarbeid (Europol) og om erstatning og oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/371/JIS, 2009/934/JIS, 2009/935/JIS, 2009/936/JIS og 2009/968/JIS (EUT L 135 av 24.5.2016, s. 53).

⁽²⁹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 810/2009 av 13. juli 2009 om innføring av fellesskapsregler for visum (visumforordningen) (EUT L 243 av 15.9.2009, s. 1).

⁽³⁰⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008 av 9. juli 2008 om visuminformasjonsystemet (VIS) og utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene om visa til kortvarig opphold (VIS-forordningen) (EUT L 218 av 13.8.2008, s. 60).

- 53) Den europeiske søkeportalen opprettet ved forordning (EU) 2019/817 (ESP) bør brukes til å utføre søkene opp mot CIR med henblikk på identifisering eller verifisering av identitet.
- 54) Det bør være mulig for screeningmyndighetene å bruke ESP til å foreta søk mot EES, ETIAS, VIS og ECRIS-TCN, Europol-opplysninger, SLTD og TDAWN med henblikk på sikkerhetskontroller, alt etter hva som er relevant.
- 55) Søk i unionsdatabaser med sikte på identifisering eller verifisering av identitet eller sikkerhetskontroller kan være berettiget for å sikre en effektiv gjennomføring av screeningen og for å oppnå det samme målet som hver av disse databasene er opprettet for, nemlig en effektiv forvaltning av Unionens ytre grenser innenfor rammen av den europeiske helhetlige grenseforvaltningen.
- 56) Dersom det foreligger et treff med henblikk på identifisering eller verifisering av identitet eller en sikkerhetskontroll, bør screeningmyndigheten verifisere at opplysninger som er registrert i EU-informasjonssystemer eller Europol-opplysninger, stemmer overens med opplysningene som utløser et treff.
- 57) Det bør også være mulig for screeningmyndighetene å kontrollere de relevante nasjonale databasene i forbindelse med identifisering eller verifisering av identitet eller sikkerhetskontroller i samsvar med nasjonal rett.
- 58) For å overholde plikten til å foreta identifisering eller verifisering av identitets- og sikkerhetskontroller under screeningen er medlemsstater som ennå ikke anvender enkelte bestemmelser i Schengen-regelverket fullt ut, og som derfor ikke har tilgang til alle EU-informasjonssystemer og unionsdatabaser, ansvarlige for å foreta identitets- og sikkerhetskontroller ved å foreta søk bare i de systemene og databasene de har tilgang til.
- 59) Ettersom målene for denne forordningen, som er å styrke kontrollen av tredjelandborgere som krysser de ytre grensene og å sørge for identifisering eller verifisering av identiteten til alle tredjelandborgere som er gjenstand for screeningen samt for søk i relevante databaser for å verifisere om tredjelandborgere som er gjenstand for screeningen, kan utgjøre en trussel mot den indre sikkerheten og bidra til at de henvises til egnede prosedyrer, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang eller virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i TEU. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordningen ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 60) I samsvar med artikkel 1 og 2 i protokoll nr. 22 om Danmarks stilling, vedlagt TEU og TEUV, deltar Danmark ikke i vedtakelsen av denne forordningen, og er ikke bundet av den eller underlagt anvendelsen. Ettersom denne forordningen bygger på Schengen-regelverket, skal Danmark, i samsvar med artikkel 4 i protokollen, innen en frist på seks måneder etter at Rådet har truffet avgjørelse om denne forordningen, gjøre vedtak om hvorvidt den skal gjennomføres i landets nasjonale lovgivning.
- 61) Denne forordningen utgjør en videreutvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som Irland ikke deltar i, i samsvar med rådsbeslutning 2002/192/EF⁽³¹⁾. Irland deltar derfor ikke i vedtakelsen av denne forordningen, og er ikke bundet av den eller underlagt anvendelsen.
- 62) Når det gjelder Island og Norge, utgjør denne forordningen, i henhold til avtalen inngått av Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om sistnevntes tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som faller inn under området nevnt i artikkel 1 bokstav G i rådsbeslutning 1999/437/EF⁽³²⁾.

⁽³¹⁾ Rådsbeslutning 2002/192/EF av 28. februar 2002 om begjæring fra Irland om å delta i noen av bestemmelsene i Schengen-regelverket (EFT L 64 av 7.3.2002, s. 20).

⁽³²⁾ Rådsbeslutning 1999/437/EF av 17. mai 1999 om visse gjennomføringsbestemmelser til avtalen inngått mellom Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om de sistnevnte statenes tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket (EFT L 176 av 10.7.1999, s. 31).

- 63) Når det gjelder Sveits, utgjør denne forordningen, i henhold til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket(), en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som faller inn under området nevnt i artikkel 1 bokstav A i beslutning 1999/437/EF, sammenholdt med artikkel 3 i rådsbeslutning 2008/146/EF⁽³³⁾.
- 64) Når det gjelder Liechtenstein, utgjør denne forordningen, i henhold til protokollen undertegnet mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltrædelse til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket(), en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som faller inn under området nevnt i artikkel 1 bokstav A i beslutning 1999/437/EF, sammenholdt med artikkel 3 i rådsbeslutning 2011/350/EU⁽³⁴⁾.
- 65) Når det gjelder Kypros, utgjør denne forordningen en rettsakt som bygger på eller har tilknytning til Schengen-regelverket som definert i artikkel 3 nr. 1 i tiltrædelsesakten av 2003.
- 66) Når det gjelder Kypros, fastsetter rådsforordning (EF) nr. 866/2004⁽³⁵⁾ særlige regler som gjelder for linjen mellom områdene i Republikken Kypros der regjeringen i Republikken Kypros utøver effektiv kontroll, og de områdene der regjeringen i Republikken Kypros ikke utøver effektiv kontroll. Selv om denne linjen ikke utgjør en ytre grense, skal det i henhold til den nevnte forordningen utføres kontroller av alle personer som krysser linjen på et autorisert eller uautorisert grenseovergangssted med sikte på å bekjempe ulovlig innvandring av tredjelandsborgere og å avdekke og forebygge enhver sikkerhetsrisiko. Det følger av dette at screeningen ved den ytre grensen også kan gjelde for tredjelandsborgere som pågripes i forbindelse med uautorisert kryssing av denne linjen, og for tredjelandsborgere som har søkt om internasjonal beskyttelse ved de godkjente kryssingsstedene.
- 67) Danmark, Norge, Island, Sveits og Liechtenstein er ikke bundet av direktiv (EU) 2024/1346. I disse statene er mottaksforholdene for søkere om internasjonal beskyttelse regulert av relevant nasjonal lovgivning basert på anvendelsen av Genève-konvensjonen om flyktningers stilling av 28. juli 1951, som supplert ved New York-protokollen av 31. januar 1967. Når det gjelder disse statene, bør henvisninger i denne forordningen til det nevnte direktivet, forstås som henvisninger til tilsvarende bestemmelser i nasjonal rett.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

Formål

Denne forordningen fastsetter følgende:

- a) Screening ved medlemsstatenes ytre grenser av tredjelandsborgere som, uten å oppfylle innreisevilkårene fastsatt i artikkel 6 i forordning (EU) 2016/399, uautorisert har krysset den ytre grensen, har søkt om internasjonal beskyttelse i forbindelse med inn- eller utreisekontroll, eller er blitt satt i land etter en søke- og redningsaksjon, før de blir henvist til den aktuelle prosedyren.
- b) Screening av tredjelandsborgere som oppholder seg ulovlig på medlemsstatenes territorium, dersom det ikke er noe som tyder på at disse tredjelandsborgerne har vært gjenstand for kontroll ved de ytre grensene, før de blir henvist til den aktuelle prosedyren.

⁽³³⁾ Rådsbeslutning 2008/146/EF av 28. januar 2008 om inngåelse på vegne av Det europeiske fellesskap av avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket (EUT L 53 av 27.2.2008, s. 1).

⁽³⁴⁾ Rådsbeslutning 2011/350/EU av 7. mars 2011 om inngåelse på vegne av Den europeiske union av protokollen undertegnet mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltrædelse til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, med henblikk på avskaffelse av kontrollen på indre grenser og bevegelighet for personer (EUT L 160 av 18.6.2011, s. 19).

⁽³⁵⁾ Rådsforordning (EF) nr. 866/2004 av 29. april 2004 om en ordning i henhold til artikkel 2 i protokoll 10 til tiltrædelsesakten (EUT L 161 av 30.4.2004, s. 128).

Formålet med screeningen skal være å styrke kontrollen av tredjelandsborgere som krysser de ytre grensene, å identifisere alle tredjelandsborgere som er gjenstand for screeningen og å kontrollere mot de relevante databasene om personene som er gjenstand for screeningen, kan utgjøre en trussel mot den indre sikkerheten. Screeningens skal også innebære foreløpige helse- og sårbarhetskontroller for å identifisere personer med behov for helsehjelp og personer som kan utgjøre en trussel mot folkehelsen, og for å identifisere sårbare personer. Slike kontroller skal gjøre det lettere å henvise slike personer til den aktuelle prosedyren.

Denne forordningen fastsetter også en uavhengig tilsynsordning i hver medlemsstat for å overvåke overholdelse av unionsretten og folkeretten, herunder Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter («pakten»), under screeningen.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordningen menes med

- 1) «trussel mot folkehelsen» en trussel mot folkehelsen som definert i artikkel 2 nr. 21 i forordning (EU) 2016/399,
- 2) «verifisering» verifisering som definert i artikkel 4 nr. 5 i forordning (EU) 2019/817,
- 3) «identifisering» identifisering som definert i artikkel 4 nr. 6 i forordning (EU) 2019/817,
- 4) «tredjelandsborger» en tredjelandsborger som definert i artikkel 2 nr. 6 i forordning (EU) 2016/399,
- 5) «statsløs» en person som ikke anses som statsborger av noen stat i henhold til dens lovgivning,
- 6) «Europol-opplysninger» Europol-opplysninger som definert i artikkel 4 nr. 16 i forordning (EU) 2019/817,
- 7) «representant» en fysisk person eller en organisasjon, herunder en offentlig myndighet som er utpekt av vedkommende myndigheter eller organer til å representere, bistå og handle, alt etter hva som er relevant, på vegne av en enslig mindreårig,
- 8) «biometriske opplysninger» biometriske opplysninger som definert i artikkel 4 nr. 11 i forordning (EU) 2019/817,
- 9) «mindreårig» en tredjelandsborger eller en statsløs under 18 år,
- 10) «screeningmyndigheter» alle vedkommende myndigheter som i henhold til nasjonal rett er utpekt til å utføre én eller flere av oppgavene i henhold til denne forordningen, med unntak av helsekontrollene nevnt i artikkel 12 nr. 1,
- 11) «enslig mindreårig» en mindreårig som ankommer medlemsstatens territorium uten å være i følge med en voksen som er ansvarlig for ham eller henne, enten i henhold til den berørte medlemsstatens lovgivning eller praksis, og så lenge en slik mindreårig ikke faktisk blir tatt hånd om av en slik voksen, herunder en mindreårig som blir etterlatt uten følge etter å ha reist inn på en medlemsstats territorium,
- 12) «internering» en medlemsstats innesperring av en person på et bestemt sted, dersom vedkommende er fratatt fri bevegelse,
- 13) «Interpol-databaser» Interpol-databaser som definert i artikkel 4 nr. 17 i forordning (EU) 2019/817,
- 14) «søke- og redningsaksjon» en søke- og redningsaksjon som omhandlet i Den internasjonale konvensjon om ettersøking og redning til sjøs, vedtatt i Hamburg 27. april 1979.

Artikkel 3

Grunnleggende rettigheter

Ved anvendelsen av denne forordningen skal medlemsstatene opptre i samsvar med relevant unionsrett og folkerett, herunder Genève-konvensjonen om flyktningers stilling av 28. juli 1951, som endret ved New York-protokollen av 31. januar 1967, med forpliktelser knyttet til internasjonal beskyttelse, særlig prinsippet om non-refoulement, og med grunnleggende rettigheter.

Artikkel 4

Forbindelser med andre koordineringsinstrumenter

1. For tredjelandsborgere som er gjenstand for screeningen, og som har søkt om internasjonal beskyttelse, gjelder følgende:
 - a) Registreringen av søknaden om internasjonal beskyttelse i samsvar med forordning (EU) 2024/1348 skal være i henhold til artikkel 27 i den nevnte forordningen.
 - b) Anvendelsen av de felles standardene for mottak av søkere om internasjonal beskyttelse i direktiv (EU) 2024/1346 skal være i henhold til artikkel 3 i det nevnte direktivet.
2. Med forbehold for artikkel 8 nr. 7 i denne forordningen får direktiv 2008/115/EF eller nasjonale bestemmelser som overholder direktiv 2008/115/EF, anvendelse først etter at screeningen er avsluttet, med unntak av screeningen nevnt i artikkel 7 i denne forordningen, der det nevnte direktivet eller nasjonale bestemmelser i samsvar med direktivet får anvendelse parallelt med screeningen nevnt i artikkel 7 i denne forordningen.

Artikkel 5

Screening ved den ytre grensen

1. Screeningens fastsatt i denne forordningen får anvendelse på alle tredjelandsborgere, uavhengig av om de har søkt om internasjonal beskyttelse, som ikke oppfyller innreisevilkårene fastsatt i artikkel 6 i forordning (EU) 2016/399, og som
 - a) pågripes i forbindelse med uautorisert kryssing av en medlemsstats ytre grense over land, sjø eller luft, med unntak av tredjelandsborgere som den berørte medlemsstaten ikke er pålagt å innhente biometriske opplysninger for i henhold til artikkel 22 nr. 1 og 4 i forordning (EU) 2024/1358 av andre årsaker enn alder, eller
 - b) settes i land på en medlemsstats territorium etter en søke- og redningsaksjon.
2. Screeningens fastsatt i denne forordningen får anvendelse på alle tredjelandsborgere som har søkt om internasjonal beskyttelse ved grenseovergangssteder ved de ytre grensene eller i transittsoner, og som ikke oppfyller innreisevilkårene fastsatt i artikkel 6 i forordning (EU) 2016/399.
3. Tredjelandsborgere som har fått tillatelse til å reise inn i henhold til artikkel 6 nr. 5 i forordning (EU) 2016/399, skal ikke være gjenstand for screening. Tredjelandsborgere som har tillatelse til å reise inn i henhold til artikkel 6 nr. 5 bokstav c) i nevnte forordning, og som inngir en søknad om internasjonal beskyttelse, skal imidlertid gjennomgå screeningen.

Når det under screeningen blir klart at den berørte tredjelandsborgeren oppfyller innreisevilkårene i artikkel 6 i forordning (EU) 2016/399, skal screeningen av den aktuelle tredjelandsborgeren avsluttes.

Screeningen kan avsluttes dersom de berørte tredjelandsborgerne forlater medlemsstatenes territorium, for å dra til hjemlandet eller bostedslandet eller til et annen tredjeland som de berørte tredjelandsborgerne frivillig bestemmer seg for å vende tilbake til, og som godtar at disse tredjelandsborgerne vender tilbake.

Artikkel 6

Tillatelse til å reise inn på en medlemsstats territorium

Under screeningen skal personene nevnt i artikkel 5 nr. 1 og 2 ikke ha tillatelse til å reise inn på en medlemsstats territorium. Medlemsstatene skal i sin nasjonale rett fastsette bestemmelser for å sikre at personer som er nevnt i artikkel 5 nr. 1 og 2, forblir tilgjengelige for myndighetene som er ansvarlige for å gjennomføre screeningen på de stedene som er nevnt i artikkel 8, så lenge screeningen pågår, for å hindre enhver fare for unndragelse, potensielle trusler mot den indre sikkerheten som følge av slik unndragelse, eller potensielle trusler mot folkehelsen som følge av slik unndragelse.

Artikkel 7

Screening innenfor territoriet

1. Medlemsstatene skal gjennomføre screening av tredjelandsborgere som oppholder seg ulovlig på deres territorium bare dersom slike tredjelandsborgere uautorisert har krysset en ytre grense for å reise inn på medlemsstatenes territorium, og ikke allerede har vært gjenstand for screening i en medlemsstat. Medlemsstatene skal i sin nasjonale rett fastsette bestemmelser for å sikre at disse tredjelandsborgerne forblir tilgjengelige for myndighetene som er ansvarlige for å gjennomføre screeningen, så lenge screeningen pågår, for å hindre enhver for unndragelse, og potensielle trusler mot den indre sikkerheten som følge av slik unndragelse.
2. Medlemsstatene kan avstå fra å gjennomføre screeningen i henhold til nr. 1 dersom en tredjelandsborger som oppholder seg ulovlig på deres territorium, umiddelbart etter pågrepelse sendes tilbake til en annen medlemsstat i henhold til bilaterale avtaler eller ordninger eller i henhold til rammer for bilateralt samarbeid. I så fall skal medlemsstaten som den berørte tredjelandsborgeren er sendt tilbake til, gjennomføre screeningen.
3. Artikkel 5 nr. 3 andre og tredje ledd får anvendelse på screeningen i samsvar med nr. 1 i denne artikkel.

Artikkel 8

Krav til screeningen

1. I tilfellene nevnt i artikkel 5 skal screeningen foretas på et hvilket som helst egnet og hensiktsmessig sted som utpekes av hver medlemsstat, og som vanligvis ligger ved eller i nærheten av de ytre grensene, eller alternativt på andre steder på dens territorium.
2. I tilfellene nevnt i artikkel 7 skal screeningen gjennomføres på et hvilket som helst egnet og hensiktsmessig sted utpekt av hver medlemsstat på en medlemsstats territorium.
3. I tilfellene nevnt i artikkel 5 i denne forordningen skal screeningen gjennomføres uten opphold, og under alle omstendigheter fullføres innen sju dager fra vedkommende pågripes i området ved den ytre grensen, ilandsettes på den berørte medlemsstatens territorium eller kommer til grenseovergangsstedet. Når det gjelder personer nevnt i artikkel 5 nr. 1 bokstav a) i denne forordningen som artikkel 23 nr. 1 og 4 i forordning (EU) 2024/1358 får anvendelse på, og disse personene fysisk oppholder seg ved den ytre grensen i mer enn 72 timer, skal screeningen av dem foretas deretter, og perioden for screeningen skal reduseres til fire dager.
4. Screeningene nevnt i artikkel 7 skal gjennomføres uten opphold og fullføres innen tre dager etter at tredjelandsborgeren er pågrepet.
5. Screeningene skal omfatte følgende elementer:
 - a) En foreløpig helsesjekk i samsvar med artikkel 12.
 - b) En foreløpig sårbarhetskontroll i samsvar med artikkel 12.
 - c) Identifisering eller verifisering av identitet i samsvar med artikkel 14.
 - d) Registrering av biometriske data i samsvar med artikkel 15, 22 og 24 i forordning (EU) 2024/1358, i den utstrekning det ikke er gjort tidligere.

e) Sikkerhetskontroll i samsvar med artikkel 15 og 16.

f) Utfylling av et screeningskjema i samsvar med artikkel 17.

g) Henvisning til riktig prosedyre i samsvar med artikkel 18.

6. Organisasjoner og personer som gir råd og veiledning, skal ha effektiv tilgang til tredjelandsborgerne under screeningen. Medlemsstatene kan innføre begrensninger for slik tilgang i henhold til nasjonal rett når slike begrensninger er objektivt nødvendige for sikkerheten, den offentlige orden eller den administrative forvaltningen av et grenseovergangssted eller et anlegg der screeningen gjennomføres, forutsatt at slik tilgang ikke blir sterkt begrenset eller gjort umulig.

7. De relevante reglene om internering fastsatt i direktiv 2008/115/EF får anvendelse under screeningen når det gjelder tredjelandsborgere som ikke har søkt om internasjonal beskyttelse.

8. Medlemsstatene skal sikre at alle personer som omfattes av screeningen, innvilges en levestandard som garanterer deres underhold, beskytter deres fysiske og psykiske helse og respekterer deres rettigheter i henhold til pakten.

9. Medlemsstatene skal utpeke screeningmyndigheter og sikre at personalet hos disse myndighetene som utfører screeningen, har den nødvendige kunnskapen og har fått den nødvendige opplæringen i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) 2016/399.

Medlemsstatene skal sikre at kvalifisert medisinsk personell utfører den foreløpige helsesjekken fastsatt i artikkel 12, og at spesialisert personell fra screeningmyndighetene som er opplært til dette formålet, utfører den foreløpige sårbarhetskontrollen fastsatt i den nevnte artikkelen. Nasjonale myndigheter for vern av barn og nasjonale myndigheter med ansvar for å avdekke og identifisere ofre for menneskehandel eller tilsvarende mekanismer, skal også involveres i disse kontrollene når det er hensiktsmessig.

Medlemsstatene skal også sikre at bare behørig autorisert personale hos screeningmyndighetene med ansvar for identifisering eller verifisering av identitet og sikkerhetskontroll har tilgang til dataene, systemene og databasene omhandlet i artikkel 14 og 15.

Medlemsstatene skal utplassere egnet personell og tilstrekkelige ressurser til å gjennomføre screeningen på en effektiv måte.

Screeningmyndighetene kan bistås eller støttes i gjennomføringen av screeningen av eksperter eller kontaktpersoner og grupper utplassert av Det europeiske grense- og kystvaktbyrået og Den europeiske unions asylbyrå innenfor rammen av deres mandater, forutsatt at slike eksperter eller kontaktpersoner og grupper har relevant opplæring som omhandlet i første og andre ledd.

Artikkel 9

Forpliktelser for tredjelandsborgere som er gjenstand for screeningen

1. Tredjelandsborgere som er gjenstand for screeningen, skal være tilgjengelige for screeningmyndighetene under screeningen.

2. Tredjelandsborgere skal

a) oppgi navn, fødselsdato, kjønn og nasjonalitet, og framlegge dokumenter og informasjon, der det er tilgjengelig, som godtgjør disse opplysningene,

b) gi biometriske data som nevnt i forordning (EU) 2024/1358.

Artikkel 10

Overvåking av grunnleggende rettigheter

1. Medlemsstatene skal vedta relevante bestemmelser for å undersøke påstander om manglende overholdelse av grunnleggende rettigheter i forbindelse med screeningen.

Medlemsstatene skal, når det er hensiktsmessig, sikre at det innledes sivil- eller strafferettslige prosedyrer i tilfeller av manglende overholdelse eller håndheving av grunnleggende rettigheter i samsvar med nasjonal lovgivning.

2. Hver medlemsstat skal fastsette en uavhengig tilsynsordning i samsvar med kravene i denne artikkelen, som skal
 - a) overvåke overholdelse av unionsretten og folkeretten, herunder pakten, særlig med hensyn til tilgang til asylprosedyren, prinsippet om non-refoulement, barnets beste og de relevante reglene om internering, herunder relevante bestemmelser om internering i nasjonal rett, under screeningen, og
 - b) sikre at underbyggede påstander om manglende overholdelse av grunnleggende rettigheter ved alle relevante aktiviteter i forbindelse med screeningen behandles effektivt og uten unødige forsinkelse, og om nødvendig utløse undersøkelser av slike påstander og overvåke framdriften av slike undersøkelser.

Den uavhengige tilsynsordningen skal omfatte all virksomhet som medlemsstatene utfører i forbindelse med gjennomføringen av denne forordningen.

Den uavhengige tilsynsordningen skal ha myndighet til å utstede årlige anbefalinger til medlemsstatene.

Medlemsstatene skal innføre tilstrekkelige garantier for å sikre uavhengigheten til den uavhengige tilsynsordningen. Nasjonale ombud og nasjonale menneskerettighetsinstitusjoner, herunder nasjonale forebyggende ordninger etablert i henhold til OPCAT, skal delta i driften av den uavhengige tilsynsordningen og kan få tildelt oppgavene til den uavhengige tilsynsordningen. Den uavhengige tilsynsordningen kan også involvere relevante internasjonale og ikke-statlige organisasjoner og offentlige organer som er uavhengige av myndighetene som utfører screeningen. Dersom en eller flere av disse institusjonene og organisasjonene eller ett eller flere av disse organene ikke er direkte involvert i den uavhengige tilsynsordningen, skal den uavhengige tilsynsordningen etablere og opprettholde nære forbindelser med dem. Den uavhengige tilsynsordningen skal etablere og opprettholde nære forbindelser med de nasjonale personvernmyndighetene og EUs datatilsyn.

Den uavhengige tilsynsordningen skal utføre sine oppgaver på grunnlag av kontroller på stedet og tilfeldige og uanmeldte kontroller.

Medlemsstatene skal sørge for at den uavhengige tilsynsordningen får tilgang til alle relevante steder, herunder mottaks- og interneringsanlegg, enkeltpersoner og dokumenter, i den grad slik tilgang er nødvendig for at den uavhengige tilsynsordningen skal kunne oppfylle forpliktelsene omhandlet i denne artikkelen. Det skal bare gis tilgang til relevante lokaliteter eller graderte opplysninger for personer som opptrer på vegne av den uavhengige tilsynsordningen, og som har fått behørig sikkerhetsklarering utstedt av en kompetent myndighet i samsvar med nasjonal lovgivning.

Byrået for grunnleggende rettigheter skal utstede generelle retningslinjer for medlemsstatene om opprettelsen av en tilsynsordning og dens uavhengige virkemåte. Medlemsstatene kan anmode Byrået for grunnleggende rettigheter om å bistå dem med å utvikle sin uavhengige tilsynsordning, herunder garantier for slike ordningers uavhengighet, samt tilsynsmetodikk og hensiktsmessige opplæringsordninger.

Kommisjonen skal ta hensyn til funnene fra de uavhengige tilsynsordningene i sin vurdering av den effektive anvendelsen og gjennomføringen av pakten i henhold til artikkel 15 nr. 1 og vedlegg III i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1060⁽³⁶⁾.

3. Den uavhengige tilsynsordningen nevnt i nr. 2 i denne artikkelen skal ikke berøre tilsynsordningen for å overvåke den operative og tekniske anvendelsen av det felles europeiske asylsystemet som fastsatt i artikkel 14 i forordning (EU) 2021/2303 og rollen til observatørene av grunnleggende rettigheter når det gjelder å overvåke overholdelsen av grunnleggende rettigheter i all virksomhet som utøves av Det europeiske grense- og kystvaktbyrået som fastsatt i artikkel 80 i forordning (EU) 2019/1896.

4. Medlemsstatene skal utstyre den uavhengige tilsynsordningen nevnt i nr. 2 med egnede økonomiske midler.

⁽³⁶⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1060 av 24. juni 2021 om fastsettelse av felles bestemmelser om Det europeiske fond for regionutvikling, Det europeiske sosialfond pluss, Utjevningsfondet, Fondet for rettferdig omstilling og Det europeiske hav-, fiskeri- og akvakulturfond og om finansielle regler for nevnte fond og for Asyl-, migrasjons- og integrasjonsfondet, Fondet for indre sikkerhet og ordningen for økonomisk støtte til grenseforvaltning og visumpolitikk (EUT L 231 av 30.6.2021, s. 159).

Artikkel 11

Framlegging av opplysninger

1. Medlemsstatene skal sikre at tredjelandsborgere som er gjenstand for screeningen, underrettes om
 - a) screeningens formål, varighet og elementer, samt måten den utføres på og mulige utfall av den,
 - b) retten til å søke om internasjonal beskyttelse og gjeldende regler for å søke om internasjonal beskyttelse, der dette er relevant under omstendighetene nevnt i artikkel 30 i forordning (EU) 2024/1348, og, for tredjelandsborgere som har søkt om internasjonal beskyttelse, forpliktelsene og konsekvensene av manglende overholdelse fastsatt i artikkel 17 og 18 i forordning (EU) 2024/1351,
 - c) tredjelandsborgeres rettigheter og plikter under screeningen, herunder deres plikter i henhold til artikkel 9 og muligheten til å kontakte og bli kontaktet av organisasjonene og personene nevnt i artikkel 8 nr. 6,
 - d) rettighetene som er tillagt registrerte ved gjeldende unionsrett om vern av personopplysninger, særlig forordning (EU) 2016/679.
2. Medlemsstatene skal også, der det er relevant, sikre at tredjelandsborgere som er gjenstand for screeningen, underrettes om
 - a) gjeldende regler om vilkårene for innreise for tredjelandsborgere i samsvar med forordning (EU) 2016/399, samt om andre vilkår for innreise, opphold og bosted i den berørte medlemsstaten, i den utstrekning disse opplysningene ikke allerede er gitt,
 - b) plikten til å reise tilbake i samsvar med direktiv 2008/115/EF og mulighetene til å melde seg inn i et program som gir logistisk, økonomisk og annen materiell bistand eller bistand i naturalier med det formål å støtte frivillig utreise,
 - c) vilkårene for omplassering i samsvar med artikkel 67 i forordning (EU) 2024/1351 eller en annen eksisterende solidaritetsordning.
3. Opplysningene som gis under screeningen, skal gis på et språk som tredjelandsborgeren forstår eller med rimelighet kan forventes å forstå. Opplysningene skal framlegges skriftlig, på papir eller i elektronisk form, og om nødvendig muntlig ved hjelp av tolketjenester. Når det gjelder mindreårige, skal opplysningene gis på en barnevennlig og alderstilpasset måte og med medvirkning av representanten eller personen nevnt i artikkel 13 nr. 2 og 3. Screeningmyndighetene kan treffe de tiltak som er nødvendige for at kulturtolkningstjenester skal være tilgjengelige for å lette tilgangen til prosedyren for internasjonal beskyttelse.
4. Medlemsstatene kan gi relevante og kompetente nasjonale, internasjonale og ikke-statlige organisasjoner og organer tillatelse til å gi tredjelandsborgere opplysninger nevnt i denne artikkel under screeningen i henhold til nasjonal rett.

Artikkel 12

Foreløpige helsesjekker og sårbarheter

1. Tredjelandsborgere som er gjenstand for screeningen nevnt i artikkel 5 og 7, skal gjennomgå en foreløpig helsesjekk som skal utføres av kvalifisert medisinsk personell med sikte på å identifisere eventuelle behov for helsehjelp eller isolasjon av hensyn til folkehelsen. Kvalifisert medisinsk personell kan beslutte, basert på de medisinske omstendighetene omkring allmenntilstanden til hver enkelt tredjelandsborger, at det ikke er nødvendig med ytterligere helsesjekk under screeningen. Tredjelandsborgere som er gjenstand for screeningen nevnt i artikkel 5 og 7, skal ha tilgang til akutt helsehjelp og grunnleggende behandling av sykdom.
2. Uten at det berører medlemsstatenes forpliktelser i henhold til artikkel 24 i forordning (EU) 2024/1348, kan helsesjekken nevnt i nr. 1 i denne artikkelen for tredjelandsborgere som har søkt om internasjonal beskyttelse, utgjøre en del av den medisinske undersøkelsen nevnt i artikkel 24 i den nevnte forordningen.

3. Tredjelandsborgere som er gjenstand for screening nevnt i artikkel 5 og 7, skal gjennomgå en foreløpig sårbarhetskontroll utført av spesialisert personell fra screeningmyndighetene som er opplært til dette formålet, med sikte på å identifisere om en tredjelandsborger kan være en statsløs person, en sårbar person eller et offer for tortur eller annen umenneskelig eller nedverdiggende behandling, eller har spesielle behov i henhold til direktiv 2008/115/EF, artikkel 25 i direktiv (EU) 2024/1346 og artikkel 20 i forordning (EU) 2024/1348. Med henblikk på denne sårbarhetskontrollen kan screeningmyndighetene bistås av ikke-statlige organisasjoner og, dersom det er relevant, av kvalifisert medisinsk personell.

4. Dersom det er tegn på sårbarhet eller spesielle mottaks- eller saksbehandlingsbehov, skal den berørte tredjelandsborgeren få rettidig og tilstrekkelig støtte i tilstrekkelige fasiliteter med tanke på sin fysiske og psykiske helse. Når det gjelder mindreårige, skal støtten gis på en barnevennlig og alderstilpasset måte av personell som er opplært og kvalifisert til å håndtere mindreårige, og i samarbeid med nasjonale barnevernmyndigheter.

5. Uten at det berører vurderingen av spesielle mottaksbehov som kreves i henhold til direktiv (EU) 2024/1346, vurderingen av spesielle saksbehandlingsbehov som kreves i henhold til forordning (EU) 2024/1348 og sårbarhetskontrollen som kreves i henhold til direktiv 2008/115/EF, kan den foreløpige sårbarhetsvurderingen nevnt i nr. 3 og 4 i denne artikkelen utgjøre en del av sårbarhetsvurderingene og de spesielle saksbehandlingsvurderingene fastsatt i den nevnte forordningen og de nevnte direktivene.

Artikkel 13

Garantier for mindreårige

1. Under screeningen bør barnets beste alltid komme i første rekke, i samsvar med artikkel 24 nr. 2 i pakten.
2. Under screeningen skal den mindreårige følges av et voksent familiemedlem, dersom et slikt er til stede.
3. Medlemsstatene skal så snart som mulig treffe tiltak for å sikre at en representant eller, dersom en representant ikke er utpekt, en person som er opplært til å ivareta den mindreåriges beste interesser og generelle velferd, ledsager og bistår den enslige mindreårige under screeningen på en barnevennlig og alderstilpasset måte og på et språk som han eller hun forstår. Denne personen skal være den personen som er utpekt til midlertidig å fungere som representant i henhold til direktiv (EU) 2024/1346 når en slik person er utpekt i henhold til det nevnte direktivet.

Representanten skal ha nødvendig kompetanse og sakkunnskap, herunder om behandlingen av mindreårige og deres særskilte behov. Representanten skal handle for å ivareta den mindreåriges beste interesser og generelle velferd og slik at den enslige mindreårige kan dra nytte av rettighetene og oppfylle forpliktelsene i henhold til denne forordningen.

4. Personen som er ansvarlig for å ledsage og bistå en enslig mindreårig i samsvar med nr. 3, skal ikke være en person som er ansvarlig for noen deler av screeningen, skal opptre uavhengig og skal ikke motta ordrer verken fra personer som er ansvarlige for screeningen eller fra screeningmyndighetene. Slike personer skal utføre sine oppgaver i samsvar med prinsippet om barnets beste og skal ha den nødvendige kompetanse og opplæring for dette. For å sikre den mindreåriges velferd og sosiale utvikling skal den nevnte personen bare skiftes ut når det er nødvendig.

5. Medlemsstatene skal gi en representant eller person som nevnt i nr. 3 ansvaret for et forholdsmessig og begrenset antall enslige mindreårige og, under normale omstendigheter, høyst tretti enslige mindreårige om gangen, for å sikre at denne representanten eller personen er i stand til å utføre sine oppgaver effektivt.

6. Det faktum at en representant ikke er oppnevnt eller en person som midlertidig opptrer som representant, ikke er utpekt i henhold til direktiv (EU) 2024/1346, skal ikke hindre en enslig mindreårig i å utøve retten til å søke om internasjonal beskyttelse.

Artikkel 14

Identifisering eller verifisering av identitet

1. I den utstrekning det ennå ikke har skjedd under anvendelsen av artikkel 8 i forordning (EU) 2016/399, skal identiteten til tredjelandsborgere som er gjenstand for screening i henhold til artikkel 5 eller 7 i denne forordningen, verifiseres eller fastslås ved hjelp av følgende, alt etter hva som er aktuelt:

- a) Identitetsdokumenter, reisedokumenter eller andre dokumenter.
- b) Data eller opplysninger gitt av eller innhentet fra den berørte tredjelandsborgeren.
- c) Biometriske opplysninger.

2. Med henblikk på identifisering og verifisering av identitet som omhandlet i nr. 1 skal screeningmyndighetene ved hjelp av dataene eller opplysningene omhandlet i det nevnte nummeret, søke i det felles identitetsregisteret opprettet ved forordning (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 (CIR) i henhold til artikkel 20a i forordning (EU) 2019/817 og i henhold til artikkel 20a i forordning (EU) 2019/818, i Schengen-informasjonsystemet opprettet ved forordning (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861 og (EU) 2018/1862 (SIS) og, dersom det er relevant, i nasjonale databaser som får anvendelse i samsvar med nasjonal rett. Biometriske opplysninger om en tredjelandsborger som er gjenstand for screeningen, skal tas én gang med sikte på både identifisering eller verifisering av denne personens identitet og registrering i Eurodac av vedkommende i samsvar med artikkel 15 nr. 1 bokstav b), artikkel 22, 23 og 24 i forordning (EU) 2024/1358.

3. Søket i CIR fastsatt i nr. 2 i denne artikkelen skal foretas ved hjelp av ESP i samsvar med kapittel II i forordning (EU) 2019/817 og kapittel II i forordning (EU) 2019/818. Dersom det er teknisk umulig å bruke ESP til å søke i ett eller flere EU-informasjonsystemer eller i CIR, får første ledd i dette nummeret ikke anvendelse, og screeningmyndighetene skal få direkte tilgang til EU-informasjonsystemene eller CIR. Dette nummeret berører ikke screeningmyndighetenes tilgang til SIS, og bruken av ESP skal være frivillig.

4. Dersom tredjelandsborgerens biometriske opplysninger ikke kan brukes, eller dersom søket ved hjelp av disse opplysningene nevnt i nr. 2 mislykkes eller ikke gir noen treff, skal søket utføres ved hjelp av tredjelandsborgerens identitetsopplysninger, i kombinasjon med eventuelle identitets-, reise- eller andre dokumentopplysninger, eller med noen av opplysningene nevnt i nr. 1 bokstav b).

5. Søk i SIS med biometriske opplysninger skal utføres i samsvar med artikkel 33 i forordning (EU) 2018/1861 og artikkel 43 i forordning (EU) 2018/1862.

6. Kontrollene skal, der det er mulig, også omfatte verifisering av minst én av de biometriske identifikatorene som er integrert i ethvert identitetsdokument, reisedokument eller annet dokument.

Artikkel 15

Sikkerhetskontroll

1. Tredjelandsborgere som er gjenstand for screeningen i henhold til artikkel 5 eller 7, skal gjennomgå en sikkerhetskontroll for å verifisere om de kan utgjøre en trussel mot den indre sikkerheten. Denne sikkerhetskontrollen kan omfatte både tredjelandsborgerne og de gjenstandene de er i besittelse av. Dersom det foretas slike undersøkelser, får lovgivningen i den berørte medlemsstaten anvendelse.

2. Med henblikk på å utføre sikkerhetskontrollen omhandlet i nr. 1, og i den utstrekning det ikke allerede er gjort som del av kontrollene omhandlet i artikkel 8 nr. 3 i forordning (EU) 2016/399, skal det søkes i de relevante unionsdatabasene, særlig SIS, inn- og utreiseprogrammet opprettet ved forordning (EU) 2017/2226 (EES), det europeiske systemet for reiseinformasjon og framreisetilattelse opprettet ved forordning (EU) 2018/1240 (ETIAS), herunder ETIAS-overvåkingslisten omhandlet i artikkel 34 i forordning (EU) 2018/1240, visuminformasjonsystemet opprettet ved beslutning 2004/512/EF (VIS) og det sentraliserte systemet for å identifisere medlemsstater som har opplysninger om domfelte tredjelandsborgere og statsløse personer opprettet ved forordning (EU) 2019/816 (ECRIS-TCN), Europol-opplysningene behandlet for det formålet som er omhandlet i artikkel 18 nr. 2 bokstav a) i forordning (EU) 2016/794, og Interpol-databasene, som fastsatt i artikkel 16 i denne forordningen. Det kan også søkes i relevante nasjonale databaser for dette formålet.

3. Med hensyn til søk i EES, ETIAS, med unntak av ETIAS-overvåkingslisten nevnt i artikkel 34 i forordning (EU) 2018/1240, og VIS i henhold til nr. 2 i denne artikkelen, skal de innsamlede opplysningene begrenses til å angi avslag på innreise, avslag, annullering eller tilbakekalling av en framreisestillatelse, eller beslutninger om å avslå, annullere eller tilbakekalle et visum, et visum for langvarig opphold eller en oppholdstillatelse, som er basert på sikkerhetshensyn.

I tilfelle av et treff i SIS skal screeningmyndigheten som utfører søket, ha tilgang til opplysningene i meldingen.

4. Når det gjelder søk i ECRIS-TCN, skal de innsamlede opplysningene være begrenset til dommer knyttet til terrorhandlinger og andre former for alvorlige straffbare handlinger som omhandlet i artikkel 5 nr. 1 bokstav c) i forordning (EU) 2019/816.

5. Kommisjonen skal om nødvendig vedta gjennomføringsrettsakter som fastsetter nærmere prosedyrer og spesifikasjoner for innhenting av data. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 19 nr. 2.

Artikkel 16

Bestemmelser om identifisering og sikkerhetskontroller

1. Søkene fastsatt i artikkel 14 nr. 2 og i artikkel 15 nr. 2 kan foretas ved hjelp av ESP i samsvar med kapittel II i forordning (EU) 2019/817 og kapittel II i forordning (EU) 2019/818 for søk knyttet til EU-informasjonsystemer, Europol-data og Interpol-databaser.

2. Dersom det oppnås et treff som følge av et søk som nevnt i artikkel 15 nr. 2 opp mot opplysninger i et av EU-informasjonsystemene, skal screeningmyndighetene ha tilgang til å søke i opplysninger som svarer til dette treffet i de respektive EU-informasjonsystemene, i henhold til vilkårene som er fastsatt i rettsaktene som regulerer slik tilgang.

3. Ved treff etter et søk i SIS, skal screeningmyndighetene gjennomføre prosedyrene fastsatt i forordning (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861 eller (EU) 2018/1862, herunder samråd med medlemsstaten som har lagt inn meldingen gjennom Sirene-kontorene omhandlet i artikkel 7 nr. 2 i forordning (EU) 2018/1861 og i artikkel 7 nr. 2 i forordning (EU) 2018/1862.

4. Dersom personopplysningene til en tredjelandsborger samsvarer med en person hvis opplysninger er registrert i ECRIS-TCN og flagget i samsvar med artikkel 5 nr. 1 bokstav c) i forordning (EU) 2019/816, kan opplysningene bare brukes til sikkerhetskontrollen nevnt i artikkel 15 i denne forordningen og til søk i de nasjonale strafferegistrene, som skal være i samsvar med artikkel 7c i den nevnte forordningen. Det skal søkes i nasjonale strafferegistre før det avgis uttalelse i henhold til artikkel 7c i den nevnte forordningen.

5. Dersom et søk som nevnt i artikkel 15 nr. 2 fører til et treff opp mot Europol-opplysninger, skal det sendes en automatisk melding som inneholder opplysningene som ble brukt til søket, til Europol i samsvar med forordning (EU) 2016/794, slik at Europol om nødvendig kan treffe hensiktsmessige oppfølgingstiltak ved hjelp av kommunikasjonskanalene fastsatt i den nevnte forordningen.

6. Søk i Interpol-databaser som fastsatt i artikkel 15 nr. 2 i denne forordningen, skal foretas i samsvar med artikkel 9 nr. 5 og artikkel 72 nr. 1 i forordning (EU) 2019/817. Dersom det ikke er mulig å utføre slike søk på en slik måte at ingen opplysninger blir avslørt for eieren av Interpol-meldingen, skal screeningen ikke omfatte søk i Interpol-databasene.

7. Når det oppnås et treff på ETIAS-overvåkingslisten nevnt i artikkel 34 i forordning (EU) 2018/1240, får artikkel 35a i den nevnte forordningen anvendelse.

8. Kommisjonen skal om nødvendig vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette prosedyren for samarbeid mellom myndighetene som er ansvarlige for å gjennomføre screening, henholdsvis Interpols nasjonale sentralkontorer og Europols nasjonale enheter, for å fastslå trusselen mot den indre sikkerheten. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 19 nr. 2.

*Artikkel 17***Screeningskjema**

1. Screeningmyndighetene skal, med hensyn til personene nevnt i artikkel 5 og 7, fylle ut et skjema som inneholder følgende:

- a) Navn, fødselsdato, fødested og kjønn.
- b) Angivelse av nasjonalitet eller statsløshet, bostedsland før ankomst og språk som snakkes.
- c) Årsaken til at screeningen ble utført.
- d) Opplysninger om den foreløpige helsesjekken som er utført i samsvar med artikkel 12 nr. 1, herunder der det ikke var nødvendig med ytterligere helsesjekk, basert på omstendighetene omkring allmenntilstanden til hver enkelt tredjelandsborger.
- e) Relevant informasjon om den foreløpige sårbarhetskontrollen som er utført i samsvar med artikkel 12 nr. 3, særlig eventuelle sårbarheter eller spesielle mottaks- eller saksbehandlingsbehov som er identifisert.
- f) Opplysninger om hvorvidt den berørte tredjelandsborgeren har søkt om internasjonal beskyttelse.
- g) Opplysninger fra den berørte tredjelandsborgeren om hvorvidt vedkommende har familiemedlemmer som befinner seg på en medlemsstats territorium.
- h) Hvorvidt søket i relevante databaser i samsvar med artikkel 15 førte til et treff.
- i) Hvorvidt den berørte tredjelandsborgeren har oppfylt sin forpliktelse til å samarbeide i samsvar med artikkel 9.

2. Der de aktuelle opplysningene er tilgjengelige, skal registreringen nevnt i nr. 1 omfatte

- a) årsaken til ulovlig ankomst eller innreise,
- b) opplysninger om hvilken rute vedkommende har reist, herunder avreisested, tidligere bosted, transitland, tredjeland der det kan ha vært søkt om eller innvilget internasjonal beskyttelse, og tiltenkt bestemmelsessted i Unionen,
- c) reise- eller identitetsdokumenter som tredjelandsborgerne har med seg,
- d) eventuelle kommentarer og annen relevant informasjon, inkludert relatert informasjon i tilfeller av mistanke om menneskesmugling eller menneskehandel.

3. Opplysningene i skjemaet omhandlet i nr. 1 bør registreres på en slik måte at de kan underkastes administrativ og rettslig prøving under enhver påfølgende asyl- eller returprosedyre.

Det skal angis om opplysningene nevnt i nr. 1 bokstav a) og b) er bekreftet av screeningmyndighetene eller erklært av den berørte personen.

Opplysninger i skjemaet skal gjøres tilgjengelige for den berørte personen enten på papir eller i elektronisk form. Opplysningene nevnt i nr. 1 bokstav h) i denne artikkel skal slettes. Før skjemaet oversendes til de relevante myndighetene som omhandlet i artikkel 18 nr. 1, 2, 3 og 4, skal personen som er gjenstand for screeningen, ha mulighet til å angi at opplysningene i skjemaet er uriktige. Screeningmyndighetene skal registrere enhver slik angivelse i henhold til de relevante opplysningene nevnt i denne artikkelen.

Artikkel 18

Gjennomføring av screeningen

1. Når screeningen er fullført, eller senest når fristene fastsatt i artikkel 8 i denne forordningen utløper, skal tredjelandsborgere omhandlet i artikkel 5 nr. 1 i denne forordningen som ikke har søkt om internasjonal beskyttelse, henvises til myndighetene som er kompetente til å anvende prosedyrene i samsvar med direktiv 2008/115/EF, uten at det berører anvendelsen av artikkel 6 nr. 5 i forordning (EU) 2016/399.

Skjemaet nevnt i artikkel 17 skal oversendes til de relevante myndighetene som tredjelandsborgeren blir henvist til.

2. Tredjelandsborgere omhandlet i artikkel 5 og 7 som har søkt om internasjonal beskyttelse, skal henvises til myndighetene som har kompetanse til å registrere søknaden om internasjonal beskyttelse.

3. Dersom tredjelandsborgeren skal flyttes i samsvar med artikkel 67 i forordning (EU) 2024/1351 eller med en annen eksisterende solidaritetsmekanisme, skal den berørte tredjelandsborgeren henvises til de relevante myndighetene i de berørte medlemsstatene sammen med skjemaet nevnt i artikkel 17 i denne forordningen.

4. Tredjelandsborgere omhandlet i artikkel 7 i denne forordningen som ikke har søkt om internasjonal beskyttelse, skal fortsatt være gjenstand for returprosedyrer i samsvar med direktiv 2008/115/EF.

5. Når tredjelandsborgere omhandlet i artikkel 5 nr. 1 og 2 og i artikkel 7 i denne forordningen blir henvist til den aktuelle prosedyren for internasjonal beskyttelse, til en prosedyre i henhold til direktiv 2008/115/EF eller til de relevante myndighetene i en annen medlemsstat med hensyn til tredjelandsborgere som skal omplasseres, avsluttes screeningen. Dersom ikke alle kontrollene er fullført innen fristene fastsatt i artikkel 8 i denne forordningen, skal screeningen likevel avsluttes med hensyn til denne personen, som skal henvises til den aktuelle prosedyren.

6. Dersom en tredjelandsborger som omhandlet i artikkel 5 eller 7 i denne forordningen, i samsvar med nasjonal strafferett er underlagt nasjonale strafferettslige prosedyrer eller en utleveringsprosedyre, kan medlemsstatene beslutte å ikke anvende screeningen. Dersom screeningen allerede var påbegynt, skal skjemaet nevnt i artikkel 17 i denne forordningen, med en angivelse av omstendighetene som førte til at screeningen ble avsluttet, sendes til myndighetene som har kompetanse for prosedyrene i samsvar med direktiv 2008/115/EF, eller, dersom tredjelandsborgeren har søkt om internasjonal beskyttelse, til myndighetene som i henhold til nasjonal lovgivning har kompetanse til å registrere søknader om internasjonal beskyttelse.

7. Personopplysningene som er lagret i henhold til denne forordningen, skal slettes i samsvar med tidslinjene fastsatt i forordning (EU) 2024/1358.

Artikkel 19

Komitéprosedyre

1. Kommisjonen skal bistås av en komité. Nevnte komité skal være en komité i samsvar med forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når det vises til dette nummeret, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse. Dersom komiteen ikke avgir uttalelse, skal Kommisjonen ikke vedta utkastet til gjennomføringsrettsakt, og artikkel 5 nr. 4 tredje ledd i forordning (EU) nr. 182/2011 får anvendelse.

Artikkel 20

Endring av forordning (EF) nr. 767/2008

I artikkel 6 i forordning (EF) nr. 767/2008 gjøres følgende endringer:

1) Nr. 2 skal lyde:

«2. Tilgang til VIS for å søke etter opplysninger er utelukkende forbeholdt behørig autorisert personale hos

- a) de nasjonale myndighetene i hver medlemsstat og hos de unionsorganene som er ansvarlige for formålene fastsatt i artikkel 15–22, artikkel 22g–22m og artikkel 45e i denne forordningen,
- b) den sentrale ETIAS-enheten og de nasjonale ETIAS-enhetene som er utpekt i henhold til artikkel 7 og 8 i forordning (EU) 2018/1240, med henblikk på artikkel 18c og 18d i denne forordningen og med henblikk på forordning (EU) 2018/1240,
- c) screeningmyndighetene som definert i artikkel 2 nr. 10 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2024/1356(*), for formålene fastsatt i artikkel 15 og 16 i den nevnte forordningen,
- d) de nasjonale myndighetene i hver medlemsstat og hos de unionsorganene som er ansvarlige for formålene fastsatt i artikkel 20 og 21 i forordning (EU) 2019/817.

Slik tilgang skal begrenses til det som er nødvendig for utførelsen av oppgavene i samsvar med disse formålene, og stå i forhold til målene som etterstrebes.

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2024/1356 av 14. mai 2024 om innføring av screening av tredjelandborgere ved de ytre grensene og om endring av forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/817 (EUT L, 2024/1356, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj>).».

2) Nytt nummer skal lyde:

«2a. Screeningmyndighetene som definert i artikkel 2 nr. 10 i forordning (EU) 2024/1356 skal også ha tilgang til VIS for å søke i opplysningene for å utføre en sikkerhetskontroll i samsvar med artikkel 15 nr. 2 i den nevnte forordningen.

Et søk i samsvar med dette nummeret skal foretas ved å bruke opplysningene nevnt i artikkel 14 nr. 1 i forordning (EU) 2024/1356 og VIS skal gi et treff dersom en beslutning om å avslå, annullere eller tilbakekalle et visum, et visum for langvarig opphold eller en oppholdstillatelse på grunnlag av årsakene fastsatt i artikkel 12 nr. 2 bokstav a) i), v) og vi) i denne forordningen er registrert i en matchende mappe.

I tilfelle treff skal screeningmyndighetene ha tilgang til alle relevante data i mappen.

Artikkel 21

Endring av forordning (EU) 2017/2226

I forordning (EU) 2017/2226 gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 6 nr. 1 skal ny bokstav lyde:

- «l) støtte målene for screeningen som ble fastsatt ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2024/1356(*), særlig for kontrollene i henhold til artikkel 14–16 i den nevnte forordningen.

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2024/1356 av 14. mai 2024 om innføring av screening av tredjelandborgere ved de ytre grensene og om endring av forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/817 (EUT L, 2024/1356, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj>).».

2) I artikkel 9 gjøres følgende endringer:

a) Nytt nummer skal lyde:

«2b. Det behørig autoriserte personalet ved screeningmyndighetene som definert i artikkel 2 nr. 10 i forordning (EU) 2024/1356 skal ha adgang til inn- og utreisestystemet for å søke i EES-opplysninger.».

b) Nr. 4 skal lyde:

«4. Tilgang til opplysninger i inn- og utreisestystemet som er lagret i CIR, er utelukkende forbeholdt behørig autorisert personale hos de nasjonale myndighetene i hver medlemsstat og behørig autorisert personale hos de unionsbyråene som er ansvarlige for formålene fastsatt i artikkel 20, 20a og 21 i forordning (EU) 2019/817 og i artikkel 20, 20a og 21 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/818(*). Slik tilgang skal begrenses til det som er nødvendig for utførelsen av oppgavene i samsvar med disse formålene, og stå i forhold til målene som etterstrebes.

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/818 av 20. mai 2019 om fastsettelse av en ramme for interoperabilitet mellom EUs informasjonssystemer på området politisamarbeid og samarbeid mellom rettsåndhevende myndigheter, asyl og migrasjon og om endring av forordning (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/816 (EUT L 135 av 22.5.2019, s. 85).».

3) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 24a

Tilgang til data for sikkerhetskontrollen i forbindelse med screening

Screeningmyndighetene som definert i artikkel 2 nr. 10 i forordning (EU) 2024/1356 skal ha tilgang til inn- og utreisestystemet for å søke i opplysningene for å utføre en sikkerhetskontroll i samsvar med artikkel 15 nr. 2 i den nevnte forordningen.

Et søk i samsvar med denne artikkelen skal foretas ved å bruke opplysningene omhandlet i artikkel 14 nr. 1 i forordning (EU) 2024/1356, og inn- og utreisestystemet skal gi et treff dersom en registrering av nektet innreise på grunnlag av årsakene fastsatt i del B punkt B, D, H, I og J i vedlegg V til forordning (EU) 2016/399 er knyttet til en matchende individuell mappe. I tilfelle treff skal screeningmyndighetene ha tilgang til alle relevante data i mappen.

Dersom den individuelle mappen ikke inneholder noen biometriske opplysninger, kan screeningmyndighetene gå videre for å få tilgang til den berørte personens biometriske opplysninger og verifisere samsvar i VIS i henhold til artikkel 6 i forordning (EF) nr. 767/2008.».

4) I artikkel 46 nr. 1 skal bokstav a) lyde:

«a) formålet med tilgangen nevnt i artikkel 2a og 2b.».

Artikkel 22

Endring av forordning (EU) 2018/1240

I forordning (EU) 2018/1240 gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 4 skal ny bokstav lyde:

«eb) støtte formålene med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2024/1356(*),

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2024/1356 av 14. mai 2024 om innføring av screening av tredjelandsborgere ved de ytre grensene og om endring av forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/817 (EUT L, 2024/1356, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj>).».

2) I artikkel 8 nr. 2 skal ny bokstav lyde:

«i) å avgi uttalelser i samsvar med artikkel 35a.».

3) I artikkel 13 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 4a skal lyde:

«4a. Tilgang til ETIAS-identitetsopplysninger og reisedokumentopplysninger som er lagret i CIR, er også utelukkende forbeholdt behørig autorisert personale hos de nasjonale myndighetene i hver medlemsstat og behørig autorisert personale hos de unionsbyråene som er ansvarlige for formålene fastsatt i artikkel 20, 20a og 21 i forordning (EU) 2019/817. Slik tilgang skal begrenses til det som er nødvendig for utførelsen av oppgavene i samsvar med disse formålene, og stå i forhold til målene som etterstrebes.»

b) Nytt nummer skal lyde:

«4b. Screeningmyndighetene som definert i artikkel 2 nr. 10 i forordning (EU) 2024/1356 («screeningmyndighetene») skal også ha tilgang til ETIAS for å søke i opplysningene for å utføre kontrollene i samsvar med artikkel 15 nr. 2 i den nevnte forordningen.

Et søk i samsvar med dette nummer skal foretas ved å bruke opplysningene omhandlet i artikkel 14 nr. 1 bokstav a) og b) i forordning (EU) 2024/1356, og ETIAS skal gi et treff dersom en beslutning om å avslå, annullere eller tilbakekalle en framreisetillatelse i henhold til artikkel 28 nr. 7 eller artikkel 37 nr. 1 bokstav a), b) og e) i denne forordningen inngår i en matchende søknadsmappe.

I tilfelle treff skal screeningmyndighetene ha tilgang til alle relevante data i mappen.

Dersom søket som utføres i samsvar med dette nummer, viser at det er samsvar mellom opplysningene som brukes til søket, og opplysningene som er registrert på ETIAS-overvåkingslisten nevnt i artikkel 34, skal den nasjonale ETIAS-enheten eller Europol som har lagt inn opplysningene på ETIAS-overvåkingslisten, underrettes om samsvaret, og skal være ansvarlig for å få tilgang til opplysningene på ETIAS-overvåkingslisten og for å avgi en uttalelse i samsvar med artikkel 35a.»

c) Nr. 5 skal lyde:

«5. Hver medlemsstat skal utpeke kompetente nasjonale myndigheter nevnt i nr. 1, 2, 4 og 4a i denne artikkelen, og screeningmyndighetene nevnt i nr. 4b i denne artikkelen, og skal uten opphold oversende en liste over disse myndighetene til eu-LISA i samsvar med artikkel 87 nr. 2 i denne forordningen. På denne listen skal det angis for hvilket formål behørig autorisert personale hos hver myndighet skal ha tilgang til opplysningene i ETIAS-informasjonsystemet i samsvar med nr. 1, 2, 4 og 4a i denne artikkelen.»

4) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 35a

Den nasjonale ETIAS-enhetens og Euopols oppgaver med hensyn til ETIAS-overvåkingslisten med henblikk på screening

1. I tilfellene nevnt i artikkel 13 nr. 4b fjerde ledd skal det sentrale ETIAS-systemet sende en automatisert melding enten til den nasjonale ETIAS-enheten eller til Europol, avhengig av hvem av dem som har registrert opplysningene på ETIAS-overvåkingslisten. Dersom den nasjonale ETIAS-enheten eller Europol, alt etter hva som er relevant, anser at tredjelandsborgeren som gjennomgår screeningen, kan utgjøre en trussel mot den indre sikkerheten, skal de umiddelbart underrette de respektive screeningmyndighetene og framlegge en begrunnet uttalelse for medlemsstaten som gjennomfører screeningen, innen to dager etter å ha mottatt meldingen, på følgende måte:

- a) De nasjonale ETIAS-enhetene skal underrette screeningmyndighetene gjennom en sikker kommunikasjonsmekanisme som skal opprettes av eu-LISA, mellom de nasjonale ETIAS-enhetene på den ene siden og screeningmyndighetene på den andre siden.
- b) Europol skal underrette screeningmyndighetene ved hjelp av kommunikasjonskanalene fastsatt i forordning (EU) 2016/794; dersom det ikke avgis noen uttalelse, skal det anses at det ikke foreligger noen sikkerhetsrisiko.

2. Den automatiske meldingen nevnt i nr. 1 i denne artikkelen skal inneholde opplysningene nevnt i artikkel 15 nr. 2 i forordning (EU) nr. 2024/1356 som brukes for søket.»

5) I artikkel 69 nr. 1 skal ny bokstav lyde:

- «ea) der det er relevant, en henvisning til søk som er registrert i det sentrale ETIAS-systemet med henblikk på artikkel 14 og 15 i forordning (EU) 2024/1356, treffene dette har gitt, og resultatene av dette søket.»

Artikkel 23

Endring av forordning (EU) 2019/817

I forordning (EU) 2019/817 gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 7 skal nr. 2 lyde:

- «2. Medlemsstatenes myndigheter og unionsbyråene nevnt i nr. 1, skal bruke ESP til å søke etter opplysninger om personer eller deres reisedokumenter i de sentrale systemene i EES, VIS og ETIAS i samsvar med sine tilgangsrettigheter som omhandlet i rettsaktene som regulerer disse EU-informasjonssystemene, og i nasjonal rett. De skal også bruke ESP til å søke i CIR i samsvar med sine tilgangsrettigheter i henhold til denne forordningen for formålene nevnt i artikkel 20, 20a, 21 og 22.»

2) I artikkel 17 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

- «1. Det opprettes et felles identitetsregister (CIR) med en individuell saksmappe for hver person som er registrert i EES, VIS, ETIAS, Eurodac eller ECRIS-TCN som inneholder opplysningene nevnt i artikkel 18, for å lette og bistå med korrekt identifisering av personer som er registrert i EES, VIS, ETIAS, Eurodac og ECRIS-TCN i samsvar med artikkel 20 og 20a, støtte driften av MID i samsvar med artikkel 21 og forenkle og effektivisere de utpekte myndighetenes og Europols tilgang til EES, VIS, ETIAS og Eurodac, dersom det er nødvendig for å forebygge, avdekke eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold i samsvar med artikkel 22.»

b) Nr. 4 skal lyde:

- «4. Dersom det på grunn av en svikt i CIR er teknisk umulig å søke i CIR med sikte på å identifisere en person i samsvar med artikkel 20 eller med sikte på å identifisere en person eller verifisere en persons identitet i henhold til artikkel 20a, med sikte på å avdekke flere identiteter i henhold til artikkel 21 eller med sikte på å forebygge, avdekke eller etterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige straffbare forhold i henhold til artikkel 22, skal CIR-brukerne automatisk underrettes av eu-LISA.»

3) I artikkel 18 skal nr. 3 lyde:

- «3. Myndighetene som søker i CIR, skal gjøre dette i samsvar med sine tilgangsrettigheter i henhold til rettsaktene som regulerer EU-informasjonssystemene, og i henhold til nasjonal rett og i samsvar med sine tilgangsrettigheter i henhold til denne forordningen for formålene nevnt i artikkel 20, 20a, 21 og 22.»

4) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 20a

Tilgang til det felles identitetsregisteret for identifisering eller verifisering av identitet i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2024/1356(*)

1. Søk i CIR skal utføres av screeningmyndighetene som definert i artikkel 2 nr. 10 i forordning (EU) 2024/1356 («screeningmyndighetene») utelukkende med sikte på å identifisere en person eller verifisere en persons identitet i henhold til artikkel 14 i nevnte forordning, forutsatt at prosessen ble initiert i nærvær av den aktuelle personen.

2. Dersom søket indikerer at opplysninger om vedkommende er lagret i CIR, skal screeningmyndighetene ha tilgang til å søke i opplysningene nevnt i artikkel 18 nr. 1 i denne forordningen samt i opplysningene nevnt i artikkel 18 nr. 1 i forordning (EU) 2019/818.

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2024/1356 av 14. mai 2024 om innføring av screening av tredjelandsborgere ved de ytre grensene og om endring av forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/817 (EUT L, 2024/1356, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj>).».

5) I artikkel 24 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Uten at det berører artikkel 46 i forordning (EU) 2017/2226, artikkel 34 i forordning (EF) nr. 767/2008 og artikkel 69 i forordning (EU) 2018/1240, skal eu-LISA føre logger over all behandling av opplysninger i CIR i samsvar med nr. 2, 2a, 3 og 4 i denne artikkelen.».

b) Nytt nummer skal lyde:

«2a. eu-LISA skal føre logg over all behandling av opplysninger i henhold til artikkel 20a i CIR. Disse loggene skal omfatte følgende:

a) Medlemsstaten som iverksetter søket.

b) Formålet med tilgangen for brukeren som søker via CIR.

c) Dato og klokkeslett for søket.

d) Typen av data som brukes til å innlede søket.

e) Resultatene av søket.».

c) I nr. 5 skal første ledd lyde:

«Hver medlemsstat skal føre logg over søk som dens myndigheter og personalet hos disse myndighetene som har behørig fullmakt til å bruke CIR, utfører i henhold til artikkel 20, 20a, 21 og 22. Hvert unionsbyrå skal føre logg over søk som dets personale med behørig fullmakt foretar i henhold til artikkel 21 og 22.».

Artikkel 24

Evaluering

Innen 12. juni 2028 skal Kommisjonen rapportere om gjennomføringen av tiltakene fastsatt i denne forordningen.

Innen 12. juni 2031, og deretter hvert femte år, skal Kommisjonen foreta en evaluering av denne forordningen. Kommisjonen skal framlegge en rapport om de viktigste resultatene av evalueringen, for Europaparlamentet, Rådet og Den europeiske økonomiske og sosiale komité. Medlemsstatene skal framlegge for Kommisjonen de opplysningene som er nødvendige for utarbeiding av denne rapporten, innen 12. desember 2030, og deretter hvert femte år.

Artikkel 25

Ikrafttredelse

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 12. juni 2026.

Bestemmelsene fastsatt i artikkel 14–16 om søk i EU-informasjonsystemer, CIR og ESP får først anvendelse når de enkelte relevante informasjonssystemene, CIR og ESP tas i bruk.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i medlemsstatene i samsvar med traktatene.

Utferdiget i Brussel 14. mai 2024.

For Europaparlamentet

R. METSOLA

President

For Rådet

H. LAHBIB

Formann

UOFFISIELL OVERSETTELSE